കാവ്യവഴിയിലൂടെ

ലേഖനങ്ങൾ



ഇന്ദിരാബാലൻ

ചിരാത്ബുക്സ്

കാവ്യവഴിയിലൂടെ

ലേഖനങ്ങൾ

ഇന്ദിരാബാലൻ

ചിരാത്ബുക്സ്

(Private circulation)

Kavyavazhiyilute (Malayalam)

Articles by

Indirabalan

Cover Design:Vishnu Balan

Layout& Type Setting:Soumya Ranjith

First Edition:September 2018

Chirath Books

E 3, 4th Floor

Shanthi Nikethan Appts

S M Road

T.Dasarahalli

Bangalore..560057

chirathbooks@gmail.com

Mob: 8971910472

ഇന്ദിരാബാലൻ

കഥകളിനാട്യാചാര്യൻപത്മശ്രീവാഴേങ്കടകുഞ്ചുനായരുടേയുംപടിഞ്ഞാറെവെള്ളിങ്ങോട്ലക്ഷ്മികുട്ടിയമ്മയുടെയുംമകൾ.മലയാളത്തിൽബിരുദാനന്തരബിരുദം. 28വർഷമായിബാംഗ്ളൂരിൽതാമസിക്കുന്നു.
ബാംഗ്ളൂരിലെകലാസാഹിത്യരംഗങ്ങളിൽസജീവം.

<u>പുസ്തകങ്ങൾ</u>

കൃഷ്ണപക്ഷം..കവിതകൾ
ഭഗ്നബിംബങ്ങൾ....കഥകൾ...പൂർണ്ണപബ്ളിക്കേഷൻകോഴിക്കോട്
വർഷമുകിലുകൾ....കവിതകൾ...

കൈരളിബുക്സ്കണ്ണൂർ
വാഴേങ്കടകുഞ്ചുനായർ...ജീവചരിത്രം...കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്
വെയിൽപക്ഷികൾ....ലേഖനങ്ങൾ..ബുദ്ധബുക്സ്.തിരുവനന്തപുരം

തെരഞ്ഞെടുത്തകവിതകൾ..ഇ..പുസ്തകം
(ആമസോൺ..കിന്റൽവേർഷൻ)

കുടുംബം
ഭർത്താവ് ആർ.ബാലൻ
മക്കൾരഞ്ജിസൗമ്യ, വിഷ്ണു

1-വെളിപാടിന്റെകവിത......

ഒരുജനതയുടെജീവിതമാണ്കവിത.
ബാഹ്യവുംആന്തരികവുമായരാസസംക്രമണങ്ങളി
ലൂടെസംഭവിക്കുന്നരസസംയോഗം.
ചിന്താബന്ധുരവുംലക്ഷ്യാധിഷ്ഠിതവുമായകാവ്യങ്ങ
ൾകൊണ്ട്സാഹിത്യലോകംപുതിയപുതിയവെളിപാ
ടുകളിലൂടെപുരോഗമനംകൈവരിക്കുമ്പോഴുംവർത്ത
മാനകാലംസംഘർഷഭരിതമാണെന്ന്പറയാതെവയ്യ.
വഴിവിളക്കിന്റെതിരികളെഅണച്ച്മനുഷ്യത്വരഹിത
മായഅക്രമരാഷ്ട്രീയങ്ങളിലൂടെയാണിവിടെപുതിയജീ
വിതക്കളങ്ങൾനിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നത്.
ഈഅസഹിഷ്ണുതയിൽതെളിനീരാകുന്നത്മനുഷ്യത്വ
ത്തെഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നവായനകളാണ്.
നല്ലകാവ്യങ്ങൾവായിക്കുമ്പോൾസംഘർഷത്തിന്റെ
കാലുഷ്യങ്ങളെഒരുപരിധിവരെമറികടക്കാം.
ജീവിതാവബോധത്തിന്റേയുംകാരുണ്യത്തിന്റേയും
വിട്ടുകൊടുക്കലിന്റേയുംനിലാകിരണങ്ങൾനല്ലവായ

നകളിൽഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരാം.
ഭൗതികതയിൽനിന്നുംരൂപംകൊള്ളുന്നആത്മീയതയു
ടെതിരിനാളങ്ങൾഹൃദയാകാശത്ത്നക്ഷത്രങ്ങളെവിരി
യിപ്പിക്കും.
ഈയൊരനുഭവംനൽകാൻപര്യാപ്തമായകാവ്യമാ
ണ്കവിസച്ചിദാനന്ദന്റെ " പൂർണ്ണം" എന്നകവിത.
ചെറുതെന്ന്കരുതുന്നതിൽഒരുവലിയദർശനംഉൾ
ക്കൊള്ളുന്നു.
പ്രകൃതിവിവേചനബുദ്ധിയേറിയമനുഷ്യന്മാത്രംഅവ
കാശപ്പെട്ടതല്ല.
സകലജീവികളുടേയുംആവാസകേന്ദ്രംകൂടിയാണതെ
ന്ന്കവിഓരോവരിയിലൂടേയുംഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു.
ജീവിതലാളിത്യം, ആദർശശുദ്ധി,
നിസ്വാർത്ഥസാമൂഹികസേവനംതുടങ്ങിയമാനുഷിക
നൻമകളുടെവിളനിലമായിമാറുന്നു " പൂർണ്ണം"
എന്നകവിത.
കവിതയിലെഒരോവരിയിലുംജീവിതസത്യങ്ങളുടെ
പൗർണ്ണമിചന്ദ്രൻഅറിവിന്റെനിലാവ്പൊഴിക്കുന്നു.
ആവിഷ്ക്കരണത്തിലെലാളിത്യവുംപ്രമേയത്തിന്റെ
കാലികപ്രാധാന്യവുംവായനക്കാരനുള്ളിലുംപുതി
യൊരുവെളിച്ചത്തിന്റെതിടംവെക്കാൻപ്രാപ്തമാകു
ന്നു.
അവിടെകവിതയുടെജൈവികമൗലികതകൾകൊണ്ട്ഉ
ദാത്തഭാവങ്ങൾസൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു.

കവിപറയുന്നു:

ഒരുചുവരുംപൂർണ്ണമാക്കരുത്..ഉറുമ്പിനുംപാറ്റക്കും
ചിതലിനുമൊക്കെകടന്നുവരാൻവിടവുകൾആവശ്യ
മാണ്, ഒരുകതകുംപൂർണ്ണമായിഅടക്കരുത്
...ഗൗളികളുംകിളികളുംകടന്നുവരട്ടെ,
പൂക്കൾനിറഞ്ഞവിരിഞ്ഞമണംഅകത്തേക്കവരട്ടെ..വര

ണ്ടമനസ്സുകളെഉർവ്വരമാക്കട്ടെ.
മഴയിൽനനഞ്ഞുനിൽക്കുന്നജീവികൾക്കുംവീട്ടകംഅഭ
യമാകട്ടെ,
ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ട്മരിക്കാറായകുഞ്ഞിന്മറ്റുഗത്യന്തര
ങ്ങളില്ലാതെ (കള്ളനാകേണ്ടിവന്ന്
)ഭക്ഷണംമോഷ്ടിക്കേണ്ടിവരുന്നസഹതാപാർഹനായ
ഒരച്ഛന്കടന്നുവരേണ്ടമേൽക്കൂരയുംഅടക്കാതിരിക്കു
ക....ഇതാണ്ശാശ്വതമായസ്നേഹമെന്നധാരണയിൽ
പൂർണ്ണമായിഹൃദയവുംനൽകാതിരിക്കുകകാരണം
നാമറിയാത്തസ്നേഹത്തിന്റെചൂടുമായിനാളെയൊ
രാൾവരാനുണ്ടാവാം.
ഒരുകാവ്യവുംപൂർണ്ണമാക്കാതിരിക്കുക..സ്വന്തംകൽ
പ്പനയാൽമുഴുമിപ്പിക്കാൻവായനക്കാർക്കുംഅവസ
രംനൽകിയാലും....
ഇതെല്ലാംസാധാരണഒരുമനുഷ്യന്പറയാവുന്നകാര്യ
ങ്ങളല്ല.
ആന്തരികമായവെളിച്ചംനേടിയഉദാത്തവ്യക്തിക്ക്മാ
ത്രമേപറയാനാകു.അവിടെയാണ്സാധാരണക്കാരനി
ൽനിന്നുംമനുഷ്യൻകവിയാകുന്നത്.
ഇവിടെഒന്നുംപൂർണ്ണമായിട്ടില്ല. പൂവും, പുഴയും,
കുരുവിയും
..സ്നേഹത്തിന്റെഒരുതൂവൽമാത്രംനമുക്ക്ചേർ
ത്തെവക്കാംഎന്ന്കവിപറയുമ്പോൾമനുഷ്യന്റെഇട
വുംഅപൂർണ്ണതയിലാണെന്നവെളിപാട്ഉണ്ടാകുന്നു.
ജീവിതത്തിന്റെസൂക്ഷ്മതലങ്ങളിലൂടെസഞ്ചരിച്ച്ക
ണ്ടെത്തുകയുംതിരിച്ചറിവുനേടുകയുമാണ്കവിമനസ്സ്
.
ആതിരിച്ചറിവിന്റെതിരിവെളിച്ചംവായനക്കാരനു
ള്ളിലേക്കുമെത്തുന്നു.
അന്തർമുഖമായആത്മീയവ്യഥയിലൂടെആധുനികജീ
വിതത്തിന്റെസംത്രാസങ്ങൾമനസിലാക്കിമനുഷ്യ

ന്റെനിസ്സാരത്വംവെളിപ്പെടുത്തുന്നിടത്ത്കവിതപൂർണ്ണമാകുന്നു. പൂർണ്ണതഎന്നൊന്നില്ല.
പൂർണ്ണത്തിൽനിന്ന്അപൂർണ്ണമോഅപൂർണ്ണത്തിൽനിന്ന്പൂർണ്ണമോവേർതിരിച്ചെടുക്കാനാവില്ലെന്നആസ്തിക്യദർശനംസ്വകീയജീവിതദർശനത്തിലൂടെഇഴപിരിച്ചെടുക്കുന്നു.
മനുഷ്യത്വംവററികുരുതികൾനടന്നുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈകാലത്തിന്അനുപേക്ഷണീയമാണ്ഇത്തരംപ്രമേയങ്ങൾ.
സ്നേഹാർദ്രമനസ്സിന്റെഉരുൾപ്പൊട്ടലാണിവാങ്ങ്മയചിത്രം.
മറന്നുപോകുന്നതിനെഓർമ്മപ്പെടുത്തൽകൂടിയാണ്സച്ചിദാനന്ദന്റെ " പൂർണ്ണം" ...
വായനക്കാരിലുംപുതിയൊരുഅവബോധത്തിന്റെ വെളിപാടായിഅത്തിരയിളക്കംസൃഷ്ടിച്ചേക്കാം....!

2-ഉരുകിത്തീരുമ്പോൾവെളിച്ചമാകുന്നവൾ

ഓരോജീവിതങ്ങൾക്കുംസ്വന്തമായൊരുശബ്ദകോശമുണ്ടാകും.
ജീവിതത്തിന്റെരൗദ്രസംഗീതങ്ങളെല്ലാംനിലച്ച്ക്ഷീണിതമാകുമ്പോഴാണ്പോയ്പോയകാലത്തിന്റെശബ്ദവെളിച്ചങ്ങളെതിരയുക.

വേദനയുംസന്തോഷങ്ങളുംനിറഞ്ഞജീവിതനാടകത്തി
ന്റെഅണിയറയിൽചുട്ടിമായ്ച്ച്...
കഥാപാത്രങ്ങളിൽനിന്നുംമാറിപച്ചമനുഷ്യനിലേക്കു
ള്ളകച്ചയഴിക്കുമ്പോഴായിരിക്കുംനെഞ്ചിലാളിയസ്നേ
ഹത്തിന്റെകനിയെഓർത്തെടുക്കുക.

കവിമണമ്പൂർരാജൻബാബുവിന്റെ " സ്നേഹിത "
എന്നകവിതവായിച്ചപ്പോൾതോന്നിയവിചാരധാരയാ
ണ്മേലെകുറിച്ചത്.
ജീവിതത്തിന്റെഏണിപ്പടികൾതാണ്ടുമ്പോൾവാഗ്ദാ
നങ്ങൾമറന്നുപോകുന്നഒരുസമൂഹത്തെനോക്കിക്കാ
ണുവാൻഈകവിതക്ക്കഴിയുന്നു.
ഒരുകവിക്ക്എഴുതാതിരിക്കാനാവാത്തവിധംവാക്കു
കൾതോടുകൾപൊട്ടിച്ചക്ഷരങ്ങളായ്പിറക്കുമ്പോഴു
ള്ളവിഹ്വലതകളുംതിരിച്ചറിവുമാണ്ഈപതിനാറു
വരിക്കവിതയിലൂടെആലേഖനംചെയ്തിരിക്കുന്നത്.
ഒരുപുരുഷന്റെവിജയത്തിന്പിന്നിൽഒരുസ്ത്രീഉണ്ടെ
ന്നഊട്ടിയുറപ്പിക്കൽ
..അക്ഷരങ്ങൾമുത്തുകളെപോലെമുന്നിൽചിതറുമ്പോ
ൾഇരിക്കാനോ, നടക്കാനോ,
നിൽക്കുവാനോകഴിയാനാവാത്തവിധംഒരുപരവേ
ശംകവിയെചൂഴുന്നു.
അകംകത്തുന്നവിധംസന്തോഷസന്താപങ്ങളുംഅസ്വ
സ്ഥതകളുംഉന്മാദമായ്നിറഞ്ഞ്ഭ്രാന്താവസ്ഥയിലെ
ത്തുന്നവിഭ്രമവേളയിൽ
,ഈലോകത്തെഅടയാളപ്പെടുത്തുവാൻകയ്യിലുള്ളവാ
ക്കുകൾക്ക്ശക്തിപോരെന്ന്തോന്നുമ്പോൾഈജന്മം
പോലുംഎത്രദുർബ്ബലമെന്ന്മനസ്സിലാകുന്നു.
ശബ്ദകോശങ്ങളിൽനിന്നുംസ്വരൂക്കൂട്ടിയവാക്കുകൾ
പോരാഉള്ളിൽജൃംഭിക്കുന്നകടലിനെപ്പോലെയുള്ളജീ
വിതത്തെവരച്ചെടുക്കാൻ.

ആതിരിച്ചറിവോടെപേനപൂട്ടുമ്പോൾമുമ്പിലുള്ളവാ
ക്കുകൾപോലുംതോൽവിസമ്മതിച്ച്തൊഴുത്മടങ്ങുന്ന
ത്ലോകത്തിന്റെഅരാജകത്വത്തേയുംഅരക്ഷിതത്വത്തേ
യുംആണ്സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.
മനുഷ്യത്വംനഷ്ടപ്പെട്ടകാലത്തെ
,ജീവിതത്തിനെകുറിക്കാൻഅക്ഷരങ്ങൾക്കാവതില്ലാ
അഥവാകഴിഞ്ഞാൽആവാക്കുകൾഅസഹിഷ്ണുതയു
ടെകനലാഴിയിൽഎരിഞ്ഞേക്കാം.
എഴുതാനാവാത്തആനിസ്സഹായതയിൽഒരുകുളിർ
ക്കാറ്റ്പോലെസമാശ്വാസമായിവന്നുപൊതിയുന്ന
ത്പാതിനെഞ്ചിന്റെചൂടാണ്.
അരികിലേക്കതെത്തുന്നത്ഒരുതൂവെള്ളക്കപ്പ്നിറയെ
ജീവിതസ്നേഹത്തിന്റെമണവുംമധുരവുംകയ്പ്പും
ചേർത്തിളക്കിയചായയുമായാണ്.തൂവെള്ളഎന്നവർ
ണ്ണപ്രതീകംഇടംപാതിയുടെഹൃദയശുദ്ധിയാണ്വ്യക്ത
മാക്കുന്നത്. അവിടെകവിപറയുന്നു,
"അതിലെൻചായ
പിന്നിൽകാവ്യമല്ലെൻപ്രേയസി
പഴമക്കാർചൊല്ലുന്നസഹധർമ്മിണിയല്ല "....
ഉരുകിത്തീരുമ്പോഴുംജീവിതത്തിലെവെളിച്ചമായി
ത്തീരുന്നസ്നേഹിതയാണവൾ "
....
എന്നതിരിച്ചറിവിൽഏററവുംവലിയമഹാകാവ്യ
ത്തെകവികാണുന്നു.
യാഥാസ്ഥിതികമനോഭാവത്തിന്റെമുനയൊടിച്ച്പുരു
ഷനൊപ്പംതൊട്ടുനിൽക്കേണ്ടവൾസ്ത്രീഎന്നത്ഒറ്റവരി
കൊണ്ട്കുറിക്കുമ്പോൾവാക്കുകൾവസന്തർത്തുവാ
യിശൂന്യമായതാളുകളിൽ..നിറയുന്നു..കവിയുന്നു...
കവിതയായി... ജീവിതമായി... മഹാകാവ്യങ്ങളായി......
എന്നതിരിച്ചറിവിൽഈകുഞ്ഞുകവിതഉന്മാദമായ്നി
റഞ്ഞഅന്ത:സംഘർഷങ്ങൾക്കെല്ലാംമറുപടിതന്ന്പടി

യിറങ്ങുന്നു!
ജീവിതത്തിൽഉരുകിത്തീരുമ്പോൾപരസ്പരംവെളിച്ച
മായിത്തീരാൻകഴിഞ്ഞാൽഒരുമഹാകാവ്യംതന്നെര
ചിക്കാമെന്നമറുപാഠവുംഈകവിതനൽകുന്നു!....
വർണ്ണവർഗ്ഗങ്ങളൊഅതിരുകളൊ
,വിഭാഗീയതകളൊഇല്ലാതെമനുഷ്യനെമനുഷ്യനായി
ക്കണ്ട്നമുക്ക്സ്നേഹിക്കാം,
മാനവികതയെന്നസ്നേഹശാദ്വലഭൂവിന്അടിത്തറപാ
കാമെന്നആന്തരികമായഅർത്ഥവുംഇവിടെഊറിവരു
ന്നു.......!

3-കുമാരനാശാന്റെസീതാകാവ്യത്തിന്
വർത്തമാനകാലമുഖം......

മൗലികമായരചനകൾഭാവനാസമ്പന്നവുംജീവിതത്തി
നപ്പുറംമഹത്തരവുമായിരിക്കും.
ഉഴവുചാലിന്റെവേപഥുക്കളുമായിഉയിർത്തെഴുന്നേ
ൽക്കുന്നസീതഇന്നുംവർത്തമാനകാലത്തിന്റെകന്യക
യും, രാജ്ഞിയും, ധർമ്മപത്നിയും,
തിരസ്കൃതയുമാണ്. വിപ്ളവത്തിന്റെ
,മാറ്റത്തിന്റെശംഖൊലിമുഴക്കിയകവിയാണ്കുമാര
നാശാൻ.
ഇന്നിന്റെമുറ്റത്ത്നിന്നുംസ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെവി
ഭിന്നമുഖങ്ങളെവിചിന്തനംചെയ്യുമ്പോഴുംആശാന്റെ

സീതയെമറികടന്ന് ചിന്തിക്കാനാവില്ല.
ചിന്തയിൽആവിഷ്ടയായസീതയെ!

1919
ൽഎഴുതിയസീതാകാവ്യംകാലങ്ങൾക്കിപ്പുറത്തുംപ്ര
സക്തികൈവരിക്കുന്നു...
വാൽമീകിയുംഭാസനുംകാളിദാസനുംപരിചയപ്പെടു
ത്തിയഭർതൃഭക്തയായഎല്ലാതെറ്റുകളുംഭർത്താവിനു
വേണ്ടിശിരസ്സിലേറ്റിനിൽക്കുന്നവിനീതവിധേയയല്ല
ആശാന്റെസീത.
നിലവിലുള്ളആണധികാരത്തിന്റേയുംഭരകൂടത്തി
ന്റേയുംഅധീശത്വത്തോടുംവിധ്വംസാത്മകതയോടും
കലഹിച്ചുംചെറുത്തുംനിന്ന്സഹനംസമരമാക്കിനിൽ
ക്കുന്നവളാണ്.
നിലവിലുള്ളഅവ്യവസ്ഥകളോട്യുദ്ധംചെയ്ത്തന്നെ
യാണ്ഏതൊരുസ്ത്രീശാക്തീകരണത്തിന്റേയുംഉൽഭ
വം.
കാലത്തിന്റെവേദനകളെഅന്ത:സംഘർഷങ്ങളെനെ
ഞ്ചിലേറ്റുന്നവരാണ്എഴുത്തുകാർ.

ആഗോളസംസ്കാരത്തിന്റെഅധികദശയിൽനാട്ടുനൻ
മകൾനഷ്ടമാകുന്നഇക്കാലത്ത്സീതമാരുടെനിലവിളിക
ൾനിലയ്ക്കാതൊഴുകുകയാണ്.
സ്വയംപര്യാപ്തതയുംസ്വത്വവുംനേടിയിട്ടുള്ളവർഅ
തിജീവിക്കുന്നു.
അല്ലാത്തവർപടിയിറക്കങ്ങളിലൂടെതെരുവിലോ,
മരണത്തിലൊഎത്തിപ്പെടുന്നു.
ഒരുവിഭാഗംമക്കളെഓർത്ത്അവർക്ക്വേണ്ടിഎല്ലാ
കൊള്ളരുതായ്മകൾക്കുംഅടിപ്പെട്ട്അല്പാൽപ്പംജീ
വിതാഗ്നിയിൽദഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പരിത്യക്തയായഭാര്യയുടെസ്വകാര്യചിന്തകൾസ്വത
ന്ത്രമായുംസ്വച്ഛന്ദമായുംപാത്രമനസ്സിനുള്ളിൽനിന്നുംക

വിനോക്കിക്കാണുന്നു.
ആത്മോപാഖ്യാനശൈലിയിൽഒരുവ്യക്തിക്കുള്ളിൽത
ന്നെനിരവധിവ്യക്തിത്വങ്ങൾമറഞ്ഞുകിടക്കയുംസന്ദർ
ഭാനുസരേണഅവർമറനീക്കിരാമരാജ്യത്തിന്റെവ്യവ
സ്ഥാപിതനീതിനിയമങ്ങളെനിശിതമായിവിമർശിക്കു
കയുംചെയ്യുന്നു.
അപ്പോഴപ്പോൾചിലസംശയങ്ങൾസീതസ്വയംഉന്നയി
ക്കുന്നുവെങ്കിലുംപ്രത്യക്ഷമായുംപരോക്ഷമായുംഉയ
ർത്തുന്നചോദ്യങ്ങൾസമൂഹത്തെചിന്തിപ്പിക്കുന്നതാ
ണ്.
ഒരുവ്യവസ്ഥിതിക്കകത്ത്നിന്ന്പോയാൽപിന്നെഅതി
നോടിണങ്ങിയേപറ്റുഎന്നൊരുചൊല്ലുണ്ട്.
പക്ഷേആവ്യവസ്ഥിതിക്കകത്ത്അനീതിയാണെങ്കിൽ
അതുവിട്ട്പോന്നേമതിയാകു.
നേട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടികണ്ണടക്കുന്നത്നീതിയല്ലഎന്ന്സീത
യിലൂടെആശാൻപരോക്ഷമായിപറയുന്നുണ്ട്.

ഒരുകാലത്ത്നൽകിയസ്നേഹത്തിന്എന്തുതെറ്റിനേയും
സാധൂകരിച്ച്ഭർതൃപക്ഷത്ത്നിൽക്കേണ്ടവളല്ലഭാര്യ.
ഭർത്താവിന്റെചെയ്തികളിലെതെറ്റുകളെതിരുത്തുക
യുംഭാര്യയുടെകടമയാണ്.
ആശാന്റെസീതയിൽഅവളുടെസമൃദ്ധിയുടെപൂർവ്വ
കാലങ്ങൾഉദയാസ്തമയങ്ങളായിമനസ്സിൽവന്നുവീഴു
ന്നുണ്ട്. ഇടക്കൊക്കെചിലവെള്ളിനിലാവുകളും.
രാജ്ഞിയായിരുന്നകാലത്തെസമ്പന്നതകൾ
.നാട്ടിലുംകാട്ടിലുംഒരുപോലെപരിചരിച്ചഅവളെയാ
ണ്രാജ്യത്തിന്റെപേരുംപറഞ്ഞ്രാമൻകൊടുങ്കാട്ടിലേ
ക്ക്തള്ളിക്കളഞ്ഞത്.
ജനാധിപത്യത്തെമറയാക്കിസ്വന്തംമനസ്സിൽഉരുണ്ടുകൂ
ടിയസംശയത്തെദൂരീകരിക്കുകതന്നെയായിരുന്നുരാമ
ന്റെലക്ഷ്യം.

സത്യമറിഞ്ഞിട്ടുംവീണ്ടുംഅവൾക്കൊരുഅഗ്നിപരീക്ഷയും. പരീക്ഷജയിച്ചാൽസീതചാരിത്ര്യവതി. അല്ലെങ്കിൽഅവൾകളങ്കപ്പെട്ടവൾ. ചാരിത്ര്യംഎന്നത്പെണ്ണിന്മാത്രംഅവകാശപ്പെട്ടതോ? പുരുഷനത്ബാധകമല്ലേ? ഇന്നത്തെവായനയിൽഇത്തരംനിരവധിചോദ്യങ്ങൾഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരാം. രാവുംപകലുംകൂടെനിന്ന്പരിചരിച്ചസ്വന്തംപെണ്ണിനെഗർഭിണിയാക്കിഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റെപേരുംപറഞ്ഞ്തിരസ്കരിക്കുന്നചിത്രംഇന്നിന്റെകൂടിയാണെന്ന്പറയേണ്ടിവരുന്നു. നിലവിലുള്ളഅധികാരങ്ങൾനിലനിർത്താൻസമൂഹംകണ്ടെത്തുന്നകപടതന്ത്രങ്ങളെതന്നെയാണ്ദീർഘദർശിയായആശാൻഅന്നേപറഞ്ഞത്.

പാതിവ്രത്യധർമ്മത്തിന്റെപരമകാഷ്ഠയിലുള്ളനിഷ്ഠകൊണ്ട്ഭർത്താവിന്റെഅപരാധത്തെപ്പറ്റിഅധികമൊന്നുംആലോചിച്ചിരിക്കാത്തവിധംഅലൗകികമായസഹനശക്തിആശാന്റെസീതക്കില്ല. അവൾസാധാരണസ്ത്രീകൾക്കൊപ്പംമണ്ണിൽനിൽക്കുന്നുവെങ്കിലുംഅവളുടെചിന്തകൾക്ക്ആകാശത്തിന്റെഉയരവുംആഴവുംഉണ്ട്. ദുഃഖത്തിന്റെആധിക്യത്തിൽസ്വയംസമാധാനോക്തികൾസീതകണ്ടെത്തുന്നു. നിസ്സാരമായജീവിതത്തിന്റെനിരർത്ഥകതദർശനങ്ങളിലൂടെസാധൂകരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി:

"ഒരുനിശ്ചയമില്ലയൊന്നിനും
വരുമോരോദശവന്നപോലെപോം
വിരയുന്നുമനുഷ്യനേതിനോ
തിരിയാലോകരഹസ്യമാർക്കുമേ "

"ഒരുവേളപഴക്കമേറിയാ
ലിരുളുംമെല്ലെവെളിച്ചമായ്വരാം
ശരിയായ്മധുരിച്ചിടാം
സ്വയംപരിശീലിപ്പൊരു
കയ്പ്പുതാനുമേ "

ഭാരതീയദർശനങ്ങളിലുള്ളതന്റെജ്ഞാനംകവിസീത
യിലൂടെഅനാവരണംചെയ്യുന്നു.
ഇത്മനുഷ്യസഹജമാണ്.
എതിർവാഴ്വുകളിൽദിശയറിയാതെഉഴലുമ്പോൾസ്വ
ന്തംമനസ്സിന്ശക്തിനൽകാൻസമാധാനോക്തികൾക
ണ്ടെത്തുകയെന്നത്.
എത്രതന്നെആശ്വാസംകണ്ടെത്തിയാലുംചിലപ്പോഴൊ
ക്കെസമാശ്വാസത്തിന്റെവെള്ളിനൂലുകൾഅപ്രത്യക്ഷ
മാകുകയുംസ്ഫോടനത്തിന്റെമിന്നലുകൾഉളവാകുക
യുംചെയ്യും.
പരിത്യജിക്കപ്പെടുന്നപെണ്ണിന്റെആത്മാഭിമാനത്തിനാ
ണ്വണമേൽക്കുന്നത്.
അങ്ങിനെസംഭവിച്ചാൽഏതൊരുവ്യക്തിയുംമാറി
പ്പോകാം.
ഏറ്റവുംസാത്വികമായഒരവസ്ഥയിൽനിന്നുംആസുരത
യിലേക്കോതാമസത്തിലേക്കോഅതെത്തിക്കാം.
മനുഷ്യമനസ്സുംഅങ്ങിനെയാണ്ചിലപ്പോൾ...

കരുതുവതിഹചെയ്യവയ്യചെയ്യാൻ
വരുതിലഭിച്ചതിൽനിന്നിടാവിചാരം....

സ്നേഹപാശത്താൽഎത്രയുംസാധ്വിയായഒരുവളെ
അവൾക്കേറ്റനിരാസംഅത്രതന്നെവിരുദ്ധസ്വഭാവത്തി
ലേക്കെത്തിക്കുംഎന്നതുംസത്യം
.കൊട്ടാരത്തിലെപൂപ്പന്തലുംപച്ചപ്പരവതാനിയുംതമ
സാനദിയിലെഇളങ്കാറ്റുമൊക്കെഒരുസമയത്ത്സീതയു
ടെമനസ്സിൽപെയ്തിറങ്ങിയശലഭമഴകളായിരുന്നു.

എന്നാൽഇന്നാകട്ടെഉള്ളുരുക്കങ്ങളുടെതീമഴകളായി
മുടിയേറ്റാടുകയാണ്.
എത്രപെട്ടെന്നാണ്അനുഭവങ്ങൾക്ക്പരിണാമംസംഭ
വിക്കുന്നത്.
ഒരോചിന്തകളുംസ്വയംസ്ഫുടംചെയ്യുകയാണ്.
ഒപ്പംതന്റെവേദനകൾക്കൊപ്പംസ്വന്തംജീവിതംമറ
ന്ന്ജ്യേഷ്ഠന്റെനിഴലായിനിന്നലക്ഷ്മണനോട്തെറ്റി
ദ്ധാരണമൂലംപറഞ്ഞവാക്കുകളിലുംസീതപരിതപി
ക്കുന്നു.
" കനിവാർന്നനുജാപൊറുക്കുക
നിനയാതോതിയകൊള്ളിവാക്കുകൾ "
എന്നവരികൾവായിക്കുന്നഓരോഹൃദയത്തിലേക്കും
സീതാവ്യഥകളുടെമുറിവുകൾആഴത്തിലേക്കിറങ്ങി
ച്ചെല്ലുന്നു.
പരിത്യജിക്കപ്പെട്ടവൾജീവിച്ചതുംഅവളുടെജീവിതമു
റിവുകൾക്ക്ഔഷധമായിവർത്തിച്ചതുംഇക്കാലമത്ര
യുംമക്കളാണ്.
മക്കളാണ്ഒരുപരിധിവരെയാതനകൾഅനുഭവിക്കുന്ന
അമ്മമാരെജീവിക്കുവാൻപ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.
ആമക്കൾഇന്ന്പിതൃതുല്യനായവാൽമീകിമുനിയോ
ടൊപ്പംരാമസവിധത്തിലേക്ക്പോയിരിക്കയാണ്.
ഇനിഈജീവിതംഅവസാനിപ്പിക്കാംഎന്നഅതിച്ചിന്ത
യിലാണ്കാവ്യത്തിന്റെതുടക്കംതന്നെ.
ചിന്തയുടെകനത്താൽരാപ്പകലുകൾപോയിമറഞ്ഞതും
ഭുവനംനിലാവിൽക്കുളിച്ചതുമൊന്നുംസീതഅറിഞ്ഞ
തേയില്ല.

ഒരുപക്ഷേകഥയറിഞ്ഞാമൻവീണ്ടുംതന്നെസ്വീകരി
ക്കാൻതയ്യാറായേക്കാം.
എന്നാലതിന്ഇടവരരുത്എന്നശക്തമായതീരുമാനംസീ
തയെടുക്കുന്നു.

ആത്മീയഭൗതികചിന്തകളുടെഏറ്റുമുട്ടലിൽആത്മീയത
യെമറ്റൊരുമാനത്തിൽനോക്കിക്കാണാം.
ആശാന്റെനായികമാരെല്ലാംഉദാത്തതകൈവരിച്ചവ
രാണ്.
ജീവിതത്തിനുംമരണത്തിനുംഇടയിൽനിന്നാണ്സീത
സംസാരിക്കുന്നത്.
ഉടജാന്തവാടിഎന്നപദംഅർത്ഥമാക്കുന്നത്തന്നെകൊ
ടുംവനത്തിന്റെഅതിര്എന്നാണ്.
അപ്പുറംകൊടുംഇരുട്ട്അഥവാമരണം.
ഗർഭപാത്രത്തിൽനിന്നുംഓരോമനുഷ്യനുംസ്വാർത്ഥത
യുടെകൊട്ടാരംകെട്ടിനടന്നടുക്കുന്നത്ശവക്കല്ലറയിലേ
ക്കാണെന്നയാഥാർത്ഥ്യംമനുഷ്യൻചിന്തിക്കുന്നത്പോ
ലുമില്ല.

അനുഭവങ്ങളുടെഅഗ്നിസീതയെപാകമാക്കിയെടുത്തു.
അതിന്നുപോൽബലകമാണീവരികൾ

" പഴകിവ്രതചര്യ ,ശാന്തമായ്
കഴിവുകാലമിതാത്മവിദ്യയാൽ
അഴൽപോയ്, അവമാനശല്യമേ
യൊഴിയാതുള്ളൂവിവേകശക്തിയാൽ "

പടിയിറക്കപ്പെടുന്നസ്ത്രീകൾക്ക്സാമൂഹികമോരാ
ഷ്ട്രീയമോനൈതികമോആയസുരക്ഷിതത്വംലഭിക്കുന്നി
ല്ലെങ്കിൽഅവൾസമൂഹത്തോട്പ്രതികരിക്കുകതന്നെ
വേണം. അതിനുള്ളശക്തിഅവൾക്കുള്ളിലുണ്ട്.
സമയമാവുമ്പോൾപലരൂപഭാവങ്ങളിൽപുറത്തുവരും.
വിപ്ലവത്തിന്സീതയുടേയുംദ്രൗപദിയുടേയുംകണ്ണകി
യുടേയുംമീരയുടേയുംഭാവങ്ങൾഉണ്ട്.
സഹനവുംയുദ്ധവുംഒരുപോലെപ്രതികരണത്തിന്റെ
രണ്ടുവശങ്ങളാണ്.
അനീതികൾക്കെതിരെചെറുത്തുനിൽപ്പുകൾഅനിവാ
ര്യംഎന്ന്തന്നെയാണ്സീതാകാവ്യത്തിലൂടെആശാൻന

ൽകുന്നപാഠം.
ശാന്തരസത്തിന്റെമറുഭാവംതന്നെരൗദ്രതയും.
അവൾഅടിച്ചമർത്തപ്പെടേണ്ടവളൊ,
ഉപഭോഗവസ്തുവോഅല്ല,
അവൾക്കുംപുരുഷനെപ്പോലെകാഴ്ചപ്പാടുകളുംഅഭി
പ്രായങ്ങളുംഅവകാശങ്ങളുംഉണ്ടെന്നകൃത്യമായ
ബോധ്യപ്പെടുത്തലിലൂടെസീതഅവസാനമായിഈപ്ര
പഞ്ചപ്രതിഭാസങ്ങളോടെല്ലാംയാത്രപറഞ്ഞ്ഭൂമിദേ
വിയുടെമാറിലേക്ക്അന്തർദ്ധാനംചെയ്യുന്നു.
പുരുഷാധികാരത്തിന്റെഭരണകൂടത്തിന്റെഉറക്കം
കെടുത്തുന്നചാട്ടുളികൾതന്നെയാണ്ആശാന്റെതൂലി
കയിലൂടെഅക്ഷരങ്ങളായി....
ചിന്താവിഷ്ടയായസീതയായിപെയ്തിറങ്ങിയത്...!

4-മണ്ണ് തിരഞ്ഞുഴറുന്നവേരുകൾ...

വിപ്ളവത്തിന്റെതീക്കനലുകളായിഅക്ഷരങ്ങളെമാ
റ്റിയെടുക്കുവാൻകഴിഞ്ഞഒരുപൈതൃകംനമുക്കുണ്ട്.
അവിടെനിന്നുകൊണ്ട്ഇന്നുംലോകത്തിന്റെവിധ്വം
സാത്മകപ്രവൃത്തികളോടുംഅധികാരഖഡ്ഗങ്ങളോ
ടുംകലഹിക്കുകയാണ്നന്മയുടെആൾരൂപങ്ങൾ.
ഏതുകാലത്തുംഉണർന്നസാഹിത്യരൂപങ്ങൾനിലവി
ലുള്ളഅധീശങ്ങളോടുംജീർണ്ണതകളോടുംപൊരുതുന്ന
വതന്നെയായിരുന്നു.
ഇതിഹാസങ്ങൾതുടങ്ങിജനിച്ചുവീണകാവ്യചരിത്ര
ങ്ങൾവെളിപാടിന്റെപുസ്തകങ്ങൾതന്നെയാണ്.
ജ്ഞാനപ്പാനയുംകൃഷ്ണഗാഥയുംതുള്ളൽസാഹിത്യ

വുംകവിത്രയസാഹിത്യങ്ങളുംആധുനികഉത്തരാധു
നികസാഹിത്യങ്ങളുംഎല്ലാംഅതുതന്നെയാണ്
വിളംബരംചെയ്തിട്ടുള്ളത്.
കാലത്തിന്നനുസരിച്ച്ഭാവരൂപങ്ങൾമാറുന്നുഎന്നുമാ
ത്രം. അതനിവാര്യവും.
ചേരിത്തിരിവുകളുംകക്ഷിരാഷ്ട്രീയങ്ങളുമെല്ലാംഎ
ല്ലാക്കാലത്തുംഇവിടെഉണ്ടായിരുന്നു.
ഇന്നുംഅതുമീനസൂര്യന്റെകാഠ്യന്യത്തോടെഉഷ്ണം
പൊഴിക്കുമ്പോൾകാലത്തിനുസമാധാനത്തിന്റെതണ
ലുനല്കാൻവർത്തമാനകാലത്തിന്റെനാവായിപല
രുംമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്
.കലയിലൂടേയുംസാഹിത്യത്തിലൂടേയുംസാമൂഹ്യപ്ര
വർത്തനങ്ങളിലൂടേയുംചൂട്ടുവെളിച്ചങ്ങളായിഅവർ
പടികടന്നുവരുന്നുണ്ട്.

കാലത്തിന്റെവേദനകളെനെഞ്ചിലേറ്റിയകവിതയാണ്
ഇഞ്ചക്കാട്ബാലചന്ദ്രന്റെ“ഇനിവരുന്നൊരുതലമുറ
ക്ക്എന്നുതുടങ്ങുന്നവിപ്ളവക്കവിത.
ആഗോളസംസ്ക്കാരത്തിന്റെഅധികദശയിൽനാട്ടുന
ന്മകൾനഷ്ടമാകുമ്പോൾവേരുകൾപോലുംമണ്ണ്തിര
ഞ്ഞുപോകുന്നവർത്തമാനദുരന്തത്തിൽമനുഷ്യന്റെനി
ലനില്പ്പ്എന്തായിരിക്കും?

പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളേറെഒരുക്കിത്തരുന്നഈഭൂമിയി
ലെസംസ്ക്കാരസ്രോതസ്സുകളെല്ലാംവറ്റിവരളുന്നകാ
ഴ്ച്ചയെവിഹ്വലതയോടെയാണ്
കവിനോക്കിക്കാണുന്നത്.
അനുദിനംമലിനമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന്അന്തരീക്ഷ
ത്തിൽവിഷമേറുകയാണ്.
ശ്വസിക്കുന്നവായുവിൽകഴിക്കുന്നഭക്ഷണത്തിൽനയി
ക്കുന്നജീവിതശൈലിയിൽ.......എവിടെയാണ്
വിഷമേല്ക്കാത്തതെന്നേചിന്തിക്കേണ്ടതുള്ളു.

പണ്ട്പാലാഴികടയുമ്പോൾപൊന്തിവന്നകാളകൂടത്തെ
ഏറ്റെടുക്കാൻഒരുനീലകണ്ഠൻഉണ്ടായിരുന്നെന്നാണ്
വിശ്വാസം.ഐതിഹ്യമോമിത്തോആകട്ടെ....എന്നാലി
ന്നീലോകത്തിന്റെഉത്തരവാദിത്വങ്ങളേറ്റെടുക്കാൻആരു
മില്ല.

എല്ലാരുംസ്വാർത്ഥതയുടെഇരുണ്ടലോകത്തേക്ക്ചുരു
ങ്ങിയിരിക്കുന്നുഎന്നകവിയുടെആശങ്കസമൂഹത്തി
ന്റെവേദനതന്നെയാണ്.
മുമ്പ്പിതാമഹർകാട്ടിൻനടുവിൽനിന്നുംഉരസിയചി
ന്തയുടെപന്തങ്ങൾഅണഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന
യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കാണ്ഈവരികൾചൂണ്ടുന്നത്
.നന്മയുടെപന്തങ്ങൾഊതിക്കെടുത്താൻവെമ്പൽകൊ
ള്ളുന്നഒരുപരിഷ്കൃതസമൂഹംഇവിടെനാമ്പിട്ടുക്കൊ
ണ്ടിരിക്കുന്നു.
വീടുംമുറ്റവുംകേവലംആലങ്കാരികതയുടെചിഹ്നങ്ങ
ളായിമാറുമ്പോൾമുറ്റത്തെമണ്ണിന്നടിയിലേക്ക്ഊർന്നി
റങ്ങേണ്ടവേരുകൾആധുനികടൈൽസുകൾക്കുമുകളി
ലൂടെലക്ഷ്യമില്ലാതെപാഞ്ഞ്പകച്ച്മുരടിച്ചുപോകു
ന്നു.ഭൂമിയെഉർവ്വരമാക്കേണ്ടഘടകങ്ങൾഒന്നൊന്നായി
നാശത്തിലേക്ക്കൂപ്പുകുത്തുന്നകാഴ്ച്ചകവിയിൽഅസ
ഹിഷ്ണുതവളർത്തുന്നു.

ഇലകളുടെമർമ്മരമോകിളികളുടെപാട്ടുകളൊഇന്ന
ന്യമാകുന്നു. തണലുകിട്ടാൻതപസ്സിരിക്കുന്നമലകൾ
,ദാഹനീരിന്നാവുന്നീട്ടിനിൽക്കുന്നപുഴകൾ..
കാറ്റ്പോലുംവീശാൻഭയന്നവീർപ്പടക്കിനിൽക്കുന്നു.....
എത്രദാരുണമായഅവസ്ഥകൾ
.പൃഥ്വിയുടെനിലയ്ക്കാത്തകാമനകളുടെനിലവിളിക
ൾമാത്രംഉച്ചത്തിൽമുഴങ്ങുന്നു.
തരിശായിപോകുന്നമണ്ണിൽനിന്നുംമുളക്കാതെപോകു

ന്നവിത്തുകളുടെതേങ്ങലുകൾ..പ്രകൃതിതന്നെനിലനി
ല്പ്പിൽഉല്ഖണ്ഠാകുലമാകുന്നു.
മാറുന്നത്വരിതജീവിതശൈലിയിൽമുളക്കാതെപോകു
ന്നമനുഷ്യജന്മങ്ങളുംഎത്രയോ!
നിറങ്ങൾമാഞ്ഞവസന്തംഇനിവരാത്തമഞ്ഞുമൂടിയ
കേവലംപാഴ്നിലമായിമാറുന്നഭൂമിയെനോക്കിഅക്ഷ
രങ്ങൾവിലപിക്കുന്നു.
നന്മകളെചുട്ടെരിച്ച്ജീവിതങ്ങളിലേക്കെറിയുന്നകനലു
കൾകാണാതെഅന്ധതയുംബധിരതയുംവരിക്കുന്നസ
മൂഹത്തിനോടാണ്
ഈആഹ്വാനംഎന്ന്കവിതഒരോവരിയിലുംസാക്ഷ്യ
പ്പെടുത്തുന്നു.
ഇവിടെനനവുകിനിയുന്നമനസ്സുകളുണർന്നാൽമാത്ര
മേവന്ധ്യതവരിക്കുന്നഭൂമിക്ക്മോക്ഷംലഭിക്കുകയു
ള്ളൂ.
വലിയഡാമുകളുംകൊട്ടാരങ്ങളുംഅണുനിലയങ്ങളും
യുദ്ധവുംപെരുകുന്നഈഭൂമിയിൽഇനിയൊരുജീവി
തംവേണ്ടെന്നുവരെചിന്തകൾചെന്നെത്തുന്നു.
പണ്ടുവയലാർപാടി...

"ചന്ദ്രകളഭംചാർത്തിയുറങ്ങുംതീരം
ഇന്ദ്രധനുസ്സിൻതൂവൽപൊഴിയുംതീരം
ഈമനോഹരതീരത്തുതരുമോ
ഇനിയൊരുജന്മംകൂടി"

ഇന്നങ്ങിനെനമുക്കുപാടാനാവുമോ?
എന്നവലിയൊരുചോദ്യംവായനക്കാർക്കുള്ളിൽനുര
യിടാം.
വെട്ടിയുംകുത്തിയുംനിരത്തിയുംഭൂമിയെവികൃതയാ
ക്കിനാംനേടുന്നവികസനംമനുഷ്യദുരന്തത്തിലേക്കാണ്
എത്തിക്കുന്നതെന്നതിന്റെവാങ്മയചിത്രമാണ്
ഈകവിതഎന്നുപറയാതിരിക്കാനാവില്ല.

വികസനംഅതുമനുഷ്യമനസ്സിലാണ്
ഉണ്ടാവേണ്ടതെന്നുകവിഉല്ഘോഷിക്കുന്നു.മനുഷ്യ
ന്റെമനസ്സിൽഅടച്ചുവെച്ചഅറകളെല്ലാംതുറന്ന്‌ന
ന്മപൂക്കുന്നഒരുലോകത്തെവിഭാവനചെയ്യാൻകവി
ആഹ്വാനംചെയ്യുന്നിടത്ത്കവിതപൂർണ്ണമാകുന്നു.
മാറുന്നകാലത്തിന്റെഭീതിദമായമുഖമാണ്
ഈകവിതയിലൂടെതികട്ടിതികട്ടിവരുന്നത്.
നിഷ്ക്രിയതപൂണ്ട്അപകടങ്ങളെഓർക്കാതെസ്വാർ
ത്ഥതയിലേക്ക്
മുങ്ങിത്താഴുന്നസമൂഹംഇനിയെങ്കിലുംഉണരേണ്ടതു
ണ്ട്....ഇല്ലെങ്കിൽപ്രകൃതിതന്നെമനുഷ്യന്റെസംഹാര
കാരിണിയായിവർത്തിച്ചേക്കാംഎന്ന്പരോക്ഷമായി
കവിതപറയാതെപറഞ്ഞുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.ഉത്തര
വാദിത്വങ്ങളിൽനിന്നുമകലുമ്പോൾപിടയുന്നമനസ്സാ
ക്ഷിക്കെന്തുത്തരംനല്കും?
മണ്ണില്ലെങ്കിൽവേരുകളെവിടെപോകും??????????

5-നീലഞരമ്പുകൾപറയുന്നത്....

ഈവർഷത്തെഓണപ്പതിപ്പിലെഒരുകവിതാവായന
യാണ്മുകളിലെശീർഷകത്തിന്നാധാരമായത്.
ആകവിതയിലടയാളപ്പെടുത്തിയപെൺമയെനീലഞര
മ്പായിഞാൻവായിച്ചെടുക്കുന്നു.
ശരീരമാസകലംതന്റെപ്രവർത്തനങ്ങൾശുഷ്ക്കാന്തി
യോടെചെയ്യുന്നമനോഹരമായനീലഞരമ്പുകൾപോ
ലെയാണ്ഒരുകുടുംബത്തിന്റെഉത്തരവാദിത്വംമുഴു

വൻനിർവ്വഹിക്കുന്നഒരുപെണ്ണും
.വർണ്ണങ്ങൾഏതായാലുംഅത്മനോഹരമാണ്.
പക്ഷേആമനോഹാരിതക്കപ്പുറംനോവാഴങ്ങൾഅവ
ളെഞെരുക്കുന്നതറിയിക്കാതിരിക്കാനുംഅവൾചമയ
ങ്ങളണിയാറുണ്ടെന്നവസ്തുതയെ ഈകവിതസാധൂക
രിക്കുന്നു..

ചമയങ്ങൾക്കപ്പുറമുള്ളവർണ്ണനിരാസങ്ങളുടെതീര
ങ്ങൾ
.അതെത്രകയ്പ്പടക്കത്തോടെയാണ്അവൾപുറംലോകമ
റിയാതിരിക്കാൻസ്വയംസൂക്ഷിക്കുന്നത്.
അത്തരമൊരുവിഷയമാണ്ബിന്ദുകൃഷ്ണൻഎന്നകവ
യിത്രിചമയങ്ങൾഎന്നവാങ്മയചിത്രത്തിൽഒരുക്കി
യിരിക്കുന്നത്.
വായിക്കുമ്പോൾഏതൊരുപെണ്ണിനുംഇതെന്റെകഥ
യാണോഎന്ന്തോന്നുംവിധംയഥാതഥമായിആവി
ഷ്ക്കരിച്ചിരിക്കുന്നു.
സത്രീകളുടെചമയങ്ങൾപുറംലോകംകാണുന്നത്പോ
ലെഅത്രലളിതമല്ല.
അവജീവിതത്തിന്റെരൂപകങ്ങളുംധ്വനികളുംനിറ
ഞ്ഞആന്തരാർത്ഥങ്ങളുടെകലവറയാണ്.
കണ്ണിന്റെസൗന്ദര്യത്തെവർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനാണ്അവ
ൾഅഞ്ജനമെഴുതുന്നത്.
എന്നാൽകണ്ണെഴുതാത്തഒരുവൾപെട്ടെന്നെഴുതുമ്പോൾ
അതിലെന്തോഅസ്വാഭാവികതനിറയുന്നു.
അത്മിഴിയുടെകറുപ്പഴക്കൂട്ടാനോപൂത്തുലഞ്ഞപെണ്ണി
നെഅടയാളപ്പെടുത്താനൊഅല്ലമറിച്ച്തലേന്നാൾഅനു
ഭവിച്ചസങ്കടക്കണ്ണീരാൽവീർത്തകണ്ണീർത്തടങ്ങൾമറ
യ്ക്കാനാണെന്ന്കവിയത്രിധ്വനിപ്പിക്കുന്നു.
അഞ്ജനംഅവിടെകണ്ണുകൾക്ക്സുരക്ഷിതകവചമാ

യിവർത്തിക്കുന്നു.
തന്റെതകർച്ചകൾപുറംലോകംഅറിയാതിരിക്കാനാ
ണ് ചിലപരിഷ്കാരിപ്പെണ്ണെന്ന്തോന്നിപ്പിക്കുംവിധം
കറുത്തകണ്ണടകൾധരിക്കുന്നത്.
കണ്ണിലൊളിപ്പിച്ചദു:ഖഭാഷയറിയാതിരിക്കാൻ.
കൺമഷിയുംകറുത്തകണ്ണടകളുംഒരേധർമ്മംതന്നെയാ
ണവിടെപാലിക്കുന്നത്.
നെറുകയിൽനെടുനീളത്തിൽസിന്ദൂരമണിയുന്നതിലും
ഉണ്ട്രൂപകം.
സീമന്തരേഖയിലെസിന്ദൂരംകാണുമ്പോൾഅവൾഅര
ക്ഷിതയല്ലസുരക്ഷിതയാണെന്നബോധംസമൂഹത്തിനു
ണ്ടാകുന്നു.
സ്വാശ്രയശീലയുംസമ്പന്നയുമാണെങ്കിലുംഅവൾഒറ്റ
പ്പെട്ടാൽആക്രമിക്കപ്പെട്ടേക്കാം.
മംഗല്യരേഖയെഅലങ്കരിച്ചകുങ്കുമച്ചുവപ്പ്സമൂഹ
ത്തെഅവൾസുരക്ഷിതയാണെന്നധാരണയിലേക്കെത്തി
ക്കുന്നുഎന്നുംകവികണ്ടെത്തുന്നു.

വർത്തമാനകാലത്തെപെൺകുട്ടികൾപൊതുവേസാരി
യണിയാറില്ല.
ജീൻസുംടീഷർട്ടുമിട്ട്സ്വതന്ത്രയായിവലിഞ്ഞ്നടക്കും.
പക്ഷേചിലപ്പോഴൊക്കെഅവളുംസാരിയുടുക്കുന്നു.
സാരിയുടുത്താൽസദസ്സുകളിൽയോഗങ്ങളിൽബഹു
മാനംകൂടുമെന്നപൊതുബോധത്തെഊട്ടിയുറപ്പിക്കാൻ.
ഈകവിതയിലാകമാനംചമയങ്ങളുടെഅർത്ഥകൽപ്പ
നകളാണ്.
പൊട്ടോസാരിയോകൺമഷിയൊഒന്നുംകേവലാലങ്കാ
രങ്ങൾമാത്രമല്ല.
അവയൊക്കെചിലപൊതുബോധങ്ങളെഊട്ടിയുറപ്പി
ക്കാനുള്ളതന്ത്രങ്ങളാണെന്നുകൂടിവായിച്ചെടുക്കാം.

കാപട്യംനിറഞ്ഞപുരുഷാധിപത്യലോകത്തിൽഎത്ര
സംസ്കാരസമ്പന്നയുംഏതുസമയത്തുംആക്രമിക്കപ്പെ
ട്ടേക്കാം.
അതിന്നവൾതന്നെമുന്നൊരുക്കങ്ങൾഎടുക്കേണ്ടത്അ
ത്യാവശ്യവും..അതിനിത്തരംചെറിയഅടവുകളുംബു
ദ്ധിമതികളായപെൺമനസ്സുകൾസ്വീകരിക്കുന്നുഎ
ന്ന്കവിതവ്യക്തമാക്കുന്നു.
നീലഞരമ്പുകൾസ്ത്രീയോടാഹ്വാനിക്കുന്നതുംഅവൾ
സുരക്ഷിതയായിരിക്കുവാൻബദ്ധശ്രദ്ധരായിരിക്കുക
യെന്നതാണ്.
അലങ്കാരങ്ങൾക്ക്അഥവാചമയങ്ങൾക്കുംപരികൽപ്പ
നകളേറെയുണ്ട്.
കേവലവസ്തുക്കളിലൂടെസ്ത്രീജീവിതത്തിന്റെആന്ത
രാർത്ഥങ്ങൾബിന്ദുകൃഷ്ണൻരചനാതന്ത്രത്തോടെവര
ച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു......
ചെറുതെന്ന്തോന്നുന്നതെല്ലാംനിസ്സാരമല്ലഎന്നൊരർ
ത്ഥവുംഇവിടെദ്യോതിക്കുന്നു. ഇത്തന്നെയല്ലേകവിത..!

6-അവസ്ഥാന്തരങ്ങൾ

"തുടുവെള്ളാമ്പൽപ്പൊയ്കയല്ല
ജീവിതത്തിന്റെകടലേ
കവിതക്കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക്മഷിപ്പാത്രം "

യുഗപരിവർത്തനംഎന്നകവിതയിൽവൈലോപ്പിള്ളി കുറച്ചിട്ടമഹത്തായഒരുദർശനമാണീവരികൾ. എന്താണ്ജീവിതംഎന്നതിന്റെവ്യക്തമായചിത്രവും വരികളിലൂടെഉരുത്തിരിയുന്നു. കേവലസ്വപ്നങ്ങളിലോസ്വകാര്യാവസ്ഥകളിലൊഒതുങ്ങുന്നതല്ലകവിതഎന്നവലിയൊരുവ്യാഖ്യാനവുംവരികൾക്കിടയിൽനിന്നുംവായിച്ചെടുക്കാം. ആഴമേറിയകടൽപോലെഅർത്ഥവിന്യാസങ്ങൾനിറഞ്ഞജീവിതത്തിന്റെചൂടുംചൂരുംനിറഞ്ഞഅവസ്ഥാന്തരങ്ങൾ. ജനനത്തിന്റേയുംമരണത്തിന്റേയുംഇടക്കുവീണുകിട്ടുന്നവേളകളിൽകടന്നുപോകുന്നഅഥവാഎത്തിപ്പെടുന്ന ഇടങ്ങൾഅറിയാതെമുന്നോട്ട്സഞ്ചരിക്കാനാവില്ല. ഒരുവൻകരയിൽനിന്നുംമറ്റൊരുവൻകരയിലേക്ക്പറന്നടുക്കുന്നദേശാടനപക്ഷികളെപ്പോലെമനുഷ്യരുംസഞ്ചാരികളാണ്. നിയതമായഒരിടംഅവനില്ല. കവിതയിലൂടെമിഴിവാർന്നജീവിതങ്ങൾമാത്രമല്ലആവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെടേണ്ടത്..മിഴിവ്വററിയവയുംഭാവങ്ങളുംവികാരങ്ങളുംകൊണ്ട്പ്രതീതമാകുന്നു. ജീവിതംഎന്നത്തന്നെഒരുകടങ്കഥയാണ്. ഒരോരുത്തരുംഎത്തിപ്പെടുന്നതുംഅവിചാരിതങ്ങളിൽ.

വർത്തമാനകാലത്തിന്റെചിത്രംഅനുദിനംദയനീയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. വ്യത്യസ്തഇടങ്ങളിൽനടക്കുന്നഅധീശത്വമനോഭാവങ്ങൾക്കിരയാവുന്നസ്ത്രീജീവിതങ്ങൾമാധ്യമങ്ങളിലൂടെപരമ്പരയാകുന്നു.

സ്വന്തംഇച്ഛക്കൊത്ത്ആണധികാരങ്ങൾഇപ്പോഴും സ്ത്രീയെകരുവാക്കുന്നു.
പെരുകുന്നസത്രക്കാഴ്ചകൾ..അവിടെഅവൾകച്ചവട വൽക്കൃതത്തിന്നിരയാകുന്നു.
രാജവെമ്പാലകൾക്ക്മുമ്പിലകപ്പെട്ടുപോകുന്നപാവം ഇരകൾ. "ഇര"
സ്ത്രീക്ക്കൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തവിശേഷണം..പുരോഗമ നത്തിന്റെഉച്ചകോടിയിലെത്തിയെന്നഹങ്കരിച്ചിട്ടും.....
സ്ത്രീപുരുഷന്റെസഖിയോസഹായിയോതോളുരു മ്മിനിൽക്കേണ്ടവളൊഅല്ല.....അവൾഇരതന്നെയാണ് എന്ന്ഓരോനിമിഷവുംഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നഅവസ്ഥക ളാണ്രാവുംപകലുംപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. "
ഈയൊരർത്ഥത്തെസാധൂകരിക്കുന്നതാണ്ഈയിടെ വായിച്ചഒരുകവിത.
ജീവിതത്തിന്റെസാത്വികാവസ്ഥയിൽനിന്നുംമാറിത ന്റെസഖിയായിരുന്നവളുടെഅവസ്ഥാന്തരങ്ങൾഅട യാളപ്പെടുത്തുന്നകവിപ്രഭാവർമ്മയുടെ
"സത്രക്കാഴ്ച" എന്നകവിത
.സത്രംഎന്നവാക്കിന്തന്നെആർക്കുംകയറിവരാനുള്ളി ടംഎന്നൊരർത്ഥമാണല്ലൊ.
എല്ലാകൊള്ളരുതായ്മകളുടേയുംഇടമോ
?എന്തായാലുംജീവിതത്തിൽതോറ്റവൾജീവിതത്തെപി ടിച്ചുനിർത്താനെത്തിപ്പെടുന്നഇടംഎന്നുകൂടിവ്യാഖ്യാ നിക്കാംസത്രക്കാഴ്ചകൾഎന്നകവിതയിലൂടെ.

ഇവിടെയാണ്മുൻപറഞ്ഞവൈലോപ്പിള്ളിവരികളുടെ പ്രസക്തിയേറുന്നത്.
ജീവിതംഎന്നത്മനോഹരംമാത്രമല്ല.
അത്ജീവിതത്തിന്നേരെതേറ്റകളിറക്കിപരുക്കേൽപ്പി ക്കുകയുംനിസ്സഹായതയിലേക്ക്തള്ളിയിടുന്നതും...
ആആഴംതാണ്ടികരക്കടുക്കുന്നതുമൊക്കെയാണ്.

അങ്ങിനെയാണ്ജീവിതത്തിന്റെകടൽമഷിപ്പാത്രമാകുന്നതും.....

പ്രഭാവർമ്മയുടെകവിതയിലേക്ക്തിരിച്ചുവരാം .ബാല്യത്തിന്റെഅനാഥത്വത്തിൽകുഞ്ഞുജീവിതത്തിലേക്ക്പ്രകാശംപരത്തികടന്നുവന്നവൾ. പിന്നീടെപ്പോഴൊഅകന്നുപോയആസൗഹൃദത്തെഒരുകുന്നിക്കുരുചെപ്പിലെന്നോണംകാത്തുവെച്ചത് ,യൗവ്വനത്തിൽമഞ്ഞണിപ്പുലർച്ചയിൽകുളിച്ചെത്തുന്നഒരുനെയ്താമ്പലിൻപൂവിൽകാണുന്നഅവളുടെമുഖം. .... രൂപകങ്ങളിലൂടെമാറിവരുന്നഅവസ്ഥാന്തരങ്ങൾ. സ്വപ്നസന്നിഭമായഅവസ്ഥയിൽഇലത്തുമ്പിൽവീഴുവാനിറ്റുനിൽക്കുന്നമഴത്തുള്ളിയിൽ ,വെള്ളമന്ദാരത്തിന്റേയുംതൃത്താവിന്റേയുംഇലയിൽതിളങ്ങുന്നതീർത്ഥത്തിൽ ,അരങ്ങത്ത്ആളിക്കത്തുന്നആട്ടവിളക്കിന്റെരത്നശോഭയിൽപൗർണ്ണമിയിൽനീലകടലിലേക്കെത്തിനോക്കുന്നപൂർണ്ണചന്ദ്രനിൽ .... ഇങ്ങിനെകിനാവിന്റെവെൺമയിലെല്ലാംഅവളുടെനന്മമുഖംതത്തിക്കളിച്ച്അകമേപൂത്തുനിന്നവൾ. സൗരയൂഥത്തിന്റെഭ്രമണപഥത്തിനിടയിൽപിന്നീടവളെകാണുന്നത്നെഞ്ചുപൊട്ടുന്നസത്യത്തിന്റെമുഖമായിട്ടാണ്. കനവിലെചിത്രങ്ങളുടെഎതിർദിശയിൽബീഭൽസതയുടെഇടനാഴിയിൽവെച്ച്അവളെകാണുന്നകവിതീർത്തുംനിസ്സഹായനാകുന്നു. ഇരുളിലമർന്നമഹാനഗരത്തിലെഒരുസത്രത്തിലെതേങ്ങുന്നനിഴലായിമാറിയവൾ. മുഖംപൊത്തിതന്നെയാരുംകാണരുതെന്നപേക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ. ഇവിടെകണ്ടെന്നാരോടുംപറയരുതെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന

വളായി. ജീവിതത്തിന്റെകരണംമറിച്ചിലുകൾ.
നന്മയുടെരൂപമായിരുന്നഅവളെആരാണീചെളിക്കു
ണ്ടിലേക്കാഴ്ത്തിയിട്ടത്?
ചതിക്കപ്പെട്ടതോദുരിതമകറ്റാനോമക്കളെപോറ്റാനോ
ഏതവസ്ഥയാകാംസത്രത്തിലെത്തിപ്പെടാൻഅവൾ
ക്ക്കാരണമായത്?
പ്രണയംനടിച്ച്മോഹനവാഗ്ദാനങ്ങൾനൽകിസ്വകാ
ര്യഇച്ഛകൾക്കുപയോഗിച്ച്വിധേയയാക്കിജീവിതത്തി
ന്റെമുൾമുനയിൽനിർത്തിഭർത്സനങ്ങളെആയുധമാ
ക്കികൊല്ലാതെതട്ടിക്കളിച്ച്ആവേദനയെസന്തോഷമാ
ക്കിമാറ്റിപൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നവർത്തമാനകാലത്തിന്റെ
ചിത്രംതന്നെയാണ്കവിസത്രക്കാഴ്ചയിലൂടെപറയാ
തെപറയുന്നത്.
മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നതിനെകണ്ടെത്തുകയെന്നത്വായന
ക്കാരന്റെദൗത്യംകൂടിയാണ്.

"വെളിച്ചംകെടുന്നിതെൻപ്രജ്ഞയിൽ
നിത്യാന്ധതമിഴിയുംമനസ്സുമെൻ
പ്രാണനുംഞെരിച്ചെങ്കിൽ "

എന്നനിസ്സഹായതയിൽമാത്രമാണ്കാഴ്ചക്കാരൻനോ
ക്കിനിൽക്കുന്നതെന്ന്ധ്വനിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെകവിതയു
ടെചുരുളവസാനിക്കുന്നു.
സ്ത്രീജീവിതത്തിന്റെഈയവസ്ഥയുടെപ്രധാനഉത്തര
വാദിസമൂഹംതന്നെയാണ്.
ഒരുകാലത്ത്പ്രണയിച്ചപെണ്ണിനെകാര്യംകഴിഞ്ഞ്വലി
ച്ചെറിയുന്നനിരുത്തരവാദിയുംക്രൂരനുമായഒരുപുരു
ഷന്റെമുഖമാണ്സമൂഹത്തിന്.
അവളെവേണ്ടസമയത്ത്ഏറ്റെടുത്ത്സംരക്ഷണവുംപ
രിഗണനയുംകരുതലുകളുംനൽകാത്തതിന്റെവാങ്മ
യചിത്രമാണ്സത്രത്തിലെത്തിപ്പെടുന്നപെൺമയുടെജീ
വിതങ്ങൾഎന്ന്അടിവരയിട്ട്പറയാം.

പ്രബുദ്ധതയേറിയലോകമെന്നവാഴ്ത്തലുകൾഅന്വർ
ത്ഥമാകണമെങ്കിൽപുരുഷനൊപ്പമുള്ളസ്ത്രീജീവിതങ്ങ
ളുംസുരക്ഷിതമാകേണ്ടതുണ്ട്. അവൾ " ഒരിരയല്ല "...
ഇത്തരംനിർവ്വചനങ്ങൾതിരുത്തിക്കുറിക്കുവാൻഉത്ത
രവാദിത്വബോധമുള്ളഒരുസമൂഹത്തിനേകഴിയു.
വ്യവസ്ഥാപിതവ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്ക്ജീവിതത്തിന്റെഅ
വസ്ഥാന്തരങ്ങളിൽപുതിയനിർവ്വചനങ്ങൾനൽകേണ്ട
ത്കാലത്തിന്റെഅനിവാര്യതയാകട്ടെ.
സ്ത്രീയുടെപ്രയാണങ്ങൾസുരക്ഷിതപഥങ്ങളിലേക്കാ
വട്ടെഎന്ന്നിസ്സഹായതയിൽനിന്നുംഉണർന്ന്ഉദ്ഘോ
ഷിക്കപ്പെടട്ടെ..!

7-നിറഞ്ഞ്പൂത്തൊഴിഞ്ഞദേവദാസി.......

പ്രണയംഅലൗകികമാണ്.
അലൗകികതയുടെമിന്നലുകൾനിറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽക്ഷണി
കനേരംകൊണ്ടത്കെട്ടുപോകാം.
ഭൗതികതയിലൂന്നിനിൽക്കുന്നതെല്ലാംനശ്വരമാണ്.
എന്നാൽഅലൗകികതഅനശ്വരമാകുന്നു.
ഈഭൂമിയെകോരിനിറക്കുന്നതുംകുടിച്ചുവറ്റിക്കുന്നതും
മനുഷ്യരാണ്.
തനിക്കുപയുക്തമല്ലെന്ന്തോന്നിയാൽലജ്ജയൊട്ടുമി
ല്ലാതെപുറംകാലുകൊണ്ട്തൊഴിച്ചകറ്റാനുംചാണക്യ

സൂത്രങ്ങൾപഠിച്ചസമൂഹത്തിനറിയാം.
കേവലമായനിലനിൽപ്പുംആനന്ദവുംമാത്രമാണ്പലജീവിതങ്ങളുംമുമ്പിൽകാണുന്നത്.

ആത്മാർത്ഥമായസ്നേഹത്തിനുംപ്രണയത്തിനുംഏറ്റകനത്തതിരിച്ചടിയുംനിരാസവുംനിറഞ്ഞഒരുദേവദാസിയുടെവിലാപമാണ്മലയാളത്തിൽകവിതമഴപെയ്യിച്ചസുഗതകുമാരിയുടെ 'ദേവദാസി "
എന്നകാവ്യശിൽപ്പം
.ജീവിതംഅർത്ഥപൂർണ്ണമാകുവാൻചിലനിറയലുകളുംപൂക്കലുകളുംഅനിവാര്യം.
അതിനുശേഷംഒരുകൊഴിയലുമുണ്ട്.
അവിടെയേജീവിതത്തിന്റെചാക്രികതപൂർണ്ണമാവുകയുള്ളു.
സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരംഎന്നജീവിതത്രയംതന്നെയാണത്.
ജീവിതത്തിനെഎണ്ണമിനുപ്പാർക്കുന്നലേപനങ്ങളാണ്സ്നേഹവുംപ്രണയവും.
അതില്ലെങ്കിൽവിണ്ടുകീറിയമണ്ണടരുകളെപ്പോലെജീവിതവുംപൊടിഞ്ഞുപോകുന്നു.
സുഗതകുമാരിയുടെകവിതകളിൽസ്നേഹത്തിന്റേയുംപ്രണയത്തിന്റേയുംസ്നിഗ്ദ്ധതഅതിന്റെഉച്ചകോടിയെപ്രാപിക്കുന്നത്ദേവദാസിയിൽകാണാം.
ഭൂതകാലത്തിന്റെനിറപ്പകിട്ടുകളിൽനിന്നുംകഥാപാത്രംവർത്തമാനത്തിന്റെജരാനരകളേറ്റുവാങ്ങി ,തന്റെദേവനെഒരുനോക്കുകാണാൻനിൽക്കുന്നതവാർദ്ധക്യത്തിന്റെപടിയിലാണ്.
കഴിഞ്ഞുപോയഉത്സവനാളുകൾആമനസ്സിൽതകിലായുംകുഴലായുംമധുരഗീതംപൊഴിക്കുമ്പോൾഅവരുടെകൈകളുംകഴലുകളുംനൃത്തംചെയ്യാൻവെമ്പുന്നു.
എന്നാൽഓജസ്സുംതേജസ്സുംവററിഅനാഥത്വത്തിന്റേ

യുംഅശരണതയുടേയുംപടിയിലാണിപ്പോൾ.
ആദേവദാസിയെഒരുകാലത്ത്പ്രിയപ്പെട്ടവനായിരുന്ന
ദേവന്പോലുംകാണാൻനേരമില്ലഎന്നയാഥാർത്ഥ്യം
അവളെനോവുകൾകൊണ്ട്ചൂഴ്ന്നെടുക്കുന്നു.
ദേവനേണ്ടിആടുന്നവളാണ്ദേവദാസി.
കേവലാർത്ഥത്തിൽനിന്നുംമാറിജീവിതത്തിൽപ്രിയ
പ്പെട്ടവർക്കേണ്ടിത്യാഗവുംസ്നേഹവുംനൽകുന്നവർ
തിരസ്കരിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെവാങ്ങ്മയചിത്രവുംവാ
യിച്ചെടുക്കാം.
സമ്പൽസമൃദ്ധിയുടെനടുവിലിരിക്കുമ്പോൾഏതൊന്നി
നുംസന്നദ്ധരായിഉറ്റവരുംബന്ധുക്കളുംസുഹൃത്തുക്ക
ളുംഉണ്ടാകാം.
എന്നാൽഎല്ലാംനഷ്ടപ്പെട്ട്പാതാളത്തിലേക്കാഴ്ത്തപ്പെ
ടുമ്പോൾഒരിലപോലുംഅനക്കാൻആളില്ലാതാവുകയെ
ന്നതുംക്രൂരമായസത്യമാണ്.
എത്രഉഴറിവിളിച്ചാലുംപ്രപഞ്ചവിധാതാവ്പോലും
ചിലപ്പോൾകണ്ടില്ലെന്ന്നടിച്ചേക്കാം.
ഈയർത്ഥതലങ്ങളിലൂടെകടന്നുപോകുമ്പോൾഈക
വിതക്ക്പ്രസക്തിയേറുന്നു.

സമ്പന്നതയുടെമടിത്തട്ടിൽഅവൾദേവന്റെപ്രണയിനി
യായിരുന്നു.
കൈയ്യിൽവളകളുടെപൊട്ടിച്ചിരിയുംകഴലിൽചിലങ്ക
യിലുണരുന്നമോഹനനടനരാഗങ്ങളുടെമഴപ്പെയ്ത്തു
കളും. എന്നാലതേകയ്യിൽഇന്നുവളകളില്ല
,കഴലിൽചിലങ്കയും ¡
കസവുനൂലാൽനെയ്തെടുത്തചേലയിന്ന്നരച്ചുപോ
യിരിക്കുന്നു.
കരിവണ്ടിനെപ്പോലെകറുപ്പാർന്നസമൃദ്ധമായമുടിയി
ൽചൂടിയിരുന്നമുല്ലപ്പൂസൗരഭ്യംഇന്നെത്രയോഅകലെ

യാണ്. കറുപ്പിഴകളിൽനരചേക്കേറി.
തിരുമെയ്യൊരുക്കുമ്പോൾപാടിയിരുന്നപാട്ടുംആട്ടവും
ഇപ്പോഴുംആമനസ്സിനെമോഹിപ്പിക്കുന്നു.
എന്നാൽആൾക്കൂട്ടത്തിലെനിഴലുകൾക്കിടയിൽസ്വന്തം
നിഴലുംഅലിഞ്ഞില്ലാതാവുന്നകാലത്തെഒരുദർപ്പണ
ത്തിലെന്നപോലെകഥാപാത്രംകാണുന്നു.
എതിർവാഴ്‌വിൽപ്രതീക്ഷയുടെചൂട്ടുവെളിച്ചംതെളി
യുമെന്നവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നഅവളിൽവറ്റാത്തഒരുമന
സ്സുണ്ട്.
അവിടെഒരുകുന്നോളംപൂക്കളുംധൂപക്കൂട്ടിന്റെമ
ത്ത്പിടിപ്പിക്കുന്നസുഗന്ധവുംസൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടു
ണ്ട്തന്റെദേവന്നൽകാൻ.
ആമണങ്ങളെല്ലാംഇപ്പോൾതാഴേക്കൊലിച്ചിറങ്ങുന്നു.
അതറിയാൻപ്രിയപ്പെട്ടവരാരുമില്ല.
മുറിവേറ്റനെഞ്ഞ്കിതച്ച്ഒരുപ്രാവശ്യമെങ്കിലുംആതി
രുമുമ്പിലാടുവാൻഅവളാശിക്കുന്നു.
ജനാരവങ്ങളിൽമുന്നിലേക്ക്യാചകിയോഭ്രാന്തിയോഎ
ന്ന്കരുതിവന്നുവീഴുന്നനാണ്യങ്ങൾ
..അത്കാണുമ്പോൾമനുഷ്യരോട്സഹതാപമാണുയരു
ന്നത്.
അവരറിയുന്നോമുകളിലെദേവന്റെപ്രണയിനിയായി
രുന്നുതാനെന്ന്.
ആർക്കുംആരേയുംഅറിയാനോമനസിലാക്കാനോഇ
ന്ന്നേരമില്ല.
അഥവാഅറിയുകഎന്നത്ഒരവശ്യഘടകവുംഅല്ല.
ജീവിതത്തിന്റെദുഃഖതീർത്ഥത്തിലൊഴുകുമ്പോഴുംഒ
രുസത്യംതിരിച്ചറിയുന്നു. കടലിന്നിറയാൻമഴയുണ്ട്.
ആകാശത്തിന്മഴവില്ലുംകാടിന്നാപ്പൂക്കളുംമരുഭൂമി
ക്ക്നീരുറവയും.
എന്നാൽമനുഷ്യനോഅവൻശൂന്യതയിലെത്തുമ്പോൾഒ

ഴിഞ്ഞുപോവുകഎന്നതേയുള്ളുമുമ്പിലുള്ളവഴി.
ഒന്നിനുംവകയില്ലാതായാൽകഴിഞ്ഞതെല്ലാംവിസ്മൃതിയുടെകയങ്ങളിലേക്ക്തള്ളിതിരസ്ക്കരിക്കാനുംമടിയില്ലസമൂഹത്തിന്എന്നയാഥാർത്ഥ്യബോധത്തിലേക്ക്കവിവായനക്കാരനെഎത്തിക്കുന്നു.
എത്രയൊക്കെകാത്തിരുന്നിട്ടുംഫലമില്ലെങ്കിൽപ്രതികരിച്ചേയാത്രപറയാവുഎന്നധ്വനിയിൽഅവസാനവരികുറിക്കുന്നു.
കരളിലെതീവ്രാനുരാഗംഇത്രയായിട്ടുംനിരസിച്ചദേവന്റെതൃപ്പടിയിൽആമധുരംഊക്കോടെഎറിഞ്ഞുടക്കുവാനുള്ളധൈര്യംഅനുഭവവേവിലൂടെആകഥാപാത്രംആർജ്ജിക്കുന്നു..മാനസികമായിപാതാളത്തിലേക്കമർത്തിയാലുംഇച്ഛാശക്തിയുള്ളആകാശത്തോളമുയരുന്നമനസ്സിൽപല്ലവികളുംഅനുപല്ലവികളുംവീണ്ടുംഅനുരണനങ്ങൾതീർത്തേക്കാം.
നിർവ്വീര്യമാകാതെപ്രതികരിക്കുകഎന്നതാണ്ശേഷിച്ചജീവിതത്തിന്നൽകേണ്ടമറുപടി.
അവഗണിക്കുന്നിടത്ത്ഉൾക്കരുത്ത്നേടുക.
ആത്മാർത്ഥതയുംസ്നേഹവുമാണ്ഇവിടെതിരസ്ക്കാരത്തിന്റെഅഗ്നിനാളങ്ങളിലേക്ക്നിപതിക്കുന്നത്.
ജീവിതമൂല്യങ്ങൾദഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നഒരുകാലത്ത്കഴലിന്റെതാളവുംവിരലിന്റെമുദ്രയുംകണ്ഠത്തിലെസംഗീതവുംചേർന്നജീവിതമാണ്
നിലച്ചുപോകുന്നതെന്നഅന്വയത്തിലേക്ക്ഈകവിതയെചേർത്തുവെക്കാം.
കവിതയുടെകടലായ്നുരയുംപതയുംപതഞ്ഞുപൊങ്ങികുതിച്ചുംമദിച്ചുംശാന്തമായനിർവ്വാണതയിലേക്കുംസുഗതകുമാരിക്കവിതകൾനിർബാധംഒഴുകുന്നു.
കാത്തുവെച്ചമധുരംവ്യഥാവിലാകുമ്പോൾനിറയുകയുംപൂക്കുകയുംചെയ്ത്കഴിഞ്ഞ്കൊഴിയലിന്റെള്ള

തുബോധത്തിലൂടെമറ്റൊരുതിരിച്ചറിവിന്റെഅവിരാ
മമായവിശ്രാന്തിവായനക്കാരിലേക്കുംദേവദാസിഎ
ന്നകവിതയിലൂടെപടർന്നുകയറുന്നു!

8-മീരപാടുന്നു..പെണ്മയുടെവർത്തമാനം

ഭക്തമീരയുടെജീവിതത്തെക്കുറിച്ച്പലഐതിഹ്യങ്ങ
ളുംകഥകളുംനിലവിലുണ്ട്.രാജസ്ഥാനിലെരാജകുടും
ബത്തിൽജനിച്ചമീരകഥളിലൂടെയുംകവിതകളിലൂടെ
യുംസ്ത്രീങ്കല്പ്പത്തിന്റെഭക്തിയായുംപ്രണയമായും
ദുഃഖമായുംധൈര്യമായുംശക്തിയായുംസ്വാതന്ത്ര്യമാ
യുംഒക്കെവ്യത്യ്സ്തഭാവചലനങ്ങളെഅടയാളപ്പെടു
ത്തുന്നു.കൃഷ്ണഭക്തയായിരുന്നമീരക്ക്ലൌകികമായ
ആഢംബരങ്ങളോട്കടുത്തവിപ്രതിപത്തിയായിരുന്നു
.
സമ്പന്നതയുടെരാജകൊട്ടാരത്തിൽജീവിക്കുമ്പോഴുംസ
മൃദ്ധിപോലുംഅസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെതുടലുപോലെമീ
രയെവലിച്ചുമുറുക്കി.
അകാലത്തിൽഭർത്താവായയുവരാജാവ്മൃതിയടഞ്ഞ
തോടെവൈധവ്യത്തിന്റെകനത്തഅഗ്നിനാളങ്ങളിലേ
ക്ക്മീരവലിച്ചെറിയപ്പെട്ടു.
ദുഃഖത്തിന്റെപാരമ്യത്തിൽഅകമനസ്സിനെഭക്തികൊ
ണ്ട്സ്ഫുടംചെയ്തെടുത്ത്കരുത്താർജ്ജിച്ചു.
കൃഷ്ണഭക്തർക്കൊപ്പംതാമസിക്കാനിഷ്ടപ്പെട്ടമീരയെഭ
ർത്താവിന്റെപിതാവ്വിഷംകൊടുത്ത്കൊല്ലുവാൻതു

നിഞ്ഞെങ്കിലുംഭക്തിയുടെശക്തിയാൽമീരരക്ഷപ്പെട്ടെ ന്നുംകഥകൾസൂചിപ്പിക്കുന്നു.
സാമ്പത്തികമായുംസാമൂഹ്യമായുംസാംസ്ക്കാരിക മായുംസ്ത്രീകൾഅടിമത്തംഅനുഭവിച്ചിരുന്നഒരുകാ ലത്താണുമീരഭക്തിയാകുന്നആയുധംകൊണ്ട്ജീവിത ത്തോട്പടവെട്ടിയത്.
വിവിധകാലങ്ങളിൽആണ്ടാളുംഅക്കമഹാദേവിയും ജാനാഭായിയുംമീരയെപോലെപുരുഷാധിപത്യത്തി ന്നെതിരേയുംനിലവിലുള്ളഉച്ചനീചത്വങ്ങൾക്കുമെതി രേയുംവ്യത്യ്സ്തരീതികളിൽചെറുത്തുനില്പ്പുകൾ നടത്തിയിരുന്നു.

ശക്തയായഇന്ത്യൻസ്ത്രീയെപ്രതിനിധാനംചെയ്യുന്ന സ്ത്രീപക്ഷക്കവിതയായസച്ചിദാനന്ദന്റെ “മീരപാടുന്നു”എന്നകവിതയാണിവിടെആധാരം.
സർഗ്ഗാത്മകകഴിവുകൾസാമൂഹ്യപരിവർത്തനത്തി നുപ്രയോജനപ്പെടണം എന്നദൃഢബോധത്തോടെകാ വ്യരചനനിർവ്വഹിക്കുമ്പോൾതൂലികസാമൂഹ്യജീർണ്ണ തകളോട്കലഹിക്കുന്നു.പ്രതിജ്ഞാബദ്ധതസ്വന്തംആ ത്മാവിനോടെന്നപോലെപാർശ്വവല്ക്കരിക്കപ്പെടുന്ന വർക്കുംസ്ത്രീകൾക്കുംകീഴാളർക്കുംവേണ്ടിജീവിത ത്തിന്റെസൂക്ഷ്മചലനങ്ങളിലൂടെകവികവിതയെക ണ്ണാടിയിലെന്നപോലെപ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.

മീരയിലൂടെഅക്കാലത്തെസാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെക്രൂരത കളുംഭരണാധിവർഗ്ഗത്തിന്റെ വിവേചനങ്ങളുംജനവിരുദ്ധനയങ്ങളുംബിംബപ്രതി ബിംബങ്ങളിലൂടെവരച്ചിടുന്നു.തന്റെകവിതകളുടെ അടിസ്ഥാനപ്രമേയംസ്വാതന്ത്ര്യമാണെന്നുപറയുമ്പോൾ തന്നെതന്റെകഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെസ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപ

നംനിർവ്വഹിക്കുകയുംചെയ്യുന്നു.
നിലവിലുള്ളസാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയുടെഅവ്യവ
സ്ഥിതനയങ്ങളിലേക്കാണുമീരതന്റെതടവറയുടെഅ
ഴികൾഭേദിക്കുന്നതു.
അതുഭേദിക്കാനുള്ളനിമിത്തമാകുന്നത്കൃഷ്ണഭക്തി
യും...
കൊട്ടാരത്തിന്റെഭൌതികപ്രതാപങ്ങളുടെകനത്തരാ
വണൻകോട്ടകൾതകർത്ത്സാധാരണജനങ്ങളിലെക്കെ
ത്തിപ്പെടാനുള്ളവ്യഗ്രതയാണുമീരയിലെഅന്തർലീനമാ
യഭക്തി.
ജീവിതത്തിന്റെനശ്വരതയെബോധ്യപ്പെടുത്താനുള്ളഉ
പകരണമായിഭക്തിപ്രവർത്തിക്കുന്നു.
ആൺകോയ്മയുടെസാമൂഹ്യപ്രയോഗത്തിലേക്കുംഅ
ധിനിവേശമനോഘടനയിലേക്കുംവിരൽചൂണ്ടുന്നതാ
ണുലൌകികസുഖങ്ങളോടുള്ളമീരയുടെനിരാസങ്ങൾ
നിറഞ്ഞവിലാപങ്ങൾ.
സാമൂഹ്യമായിവേരൂന്നിയചിലബോധങ്ങൾസ്ത്രീയെ
നിരന്തരംഅലട്ടുന്നു.
അവളുടെഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെതനിക്കൊപ്പമുള്ളവർക്കു
വേണ്ടിമാറ്റിവെക്കേണ്ടിവരുന്നു.
സ്വത്വബോധമുള്ളവർശക്തമായ
നിലപാടുകൾഎടുക്കുന്നു.
പക്ഷെസമൂഹത്തിലെമറ്റൊരുവശംദൈന്യതയുടെഅ
ഗാധഗർത്തങ്ങളിലേക്ക്നിപതിക്കുന്നു .

നിസ്വർക്കുവേണ്ടിയാണുകവിയുംകഥാപാത്രവുംസമ
രംചെയ്യുന്നതു.
എല്ലാംകൊടുത്ത്സ്ത്രീയെറാണിഎന്നപരികല്പ്പനന
ല്കിഅന്തഃപുരത്തിൽതളച്ചിടുന്നു.
അവിടെഅവൾക്കുലഭിക്കുന്നഎല്ലാസുഖഭോഗങ്ങളും

എരിയുന്നകനലുകളായിമാറുന്നു.
സമത്വമോസ്വാതന്ത്ര്യമോസ്വാശ്രയമായസാമ്പത്തികബ
ലമോസ്വപ്നംപോലുകാണാൻകഴിയാത്തഒരുകാല
ത്താണുമീരസ്വാതന്ത്ര്യംകൊതിക്കുന്നതുംവിഭാവനചെ
യ്യുന്നതുംകൊട്ടാരത്തിന്റെതടവറയിൽനിന്നുംപുറ
ത്തുകടക്കുന്നതും.
തനിക്കുലഭിച്ചസ്വർണ്ണക്കൊട്ടാരംകേവലംവിലകെട്ടഒ
രുപൊന്നിൻകൂടായെഅവൾക്കുതോന്നുന്നുള്ളു.
അതുപോലെവിലകൂടിയരത്നവുംമുത്തുംപതിച്ചആ
ഭരണങ്ങളുംവസ്ത്രങ്ങളുംകിരീടവുമെല്ലാംവർദ്ധിച്ച
ഭാരമായുംകഴുത്തിനെകുരുക്കുന്നമരണക്കയറായും
പൊള്ളിക്കുന്നകനലായുമൊക്കെവിരൂപകങ്ങളിലൂ
ടെഅസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെചിഹ്നങ്ങളായികല്പ്പിക്കു
മ്പോൾസഹൃദയപക്ഷത്തുംസ്വാതന്ത്ര്യമില്ലായ്മയുടെ
പിരിമുറുക്കങ്ങൾഞരമ്പുകളെവലിക്കുന്നു.
വിവാഹത്തിലൂടെമുറിച്ചുമാറ്റപ്പെട്ടചിറകുകൾതിരി
ച്ചുവേണമെന്ന്മീരആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾഅടിമത്തംഅ
നുഭവിക്കുന്നസ്ത്രീപക്ഷത്തിന്റെമുഴുവൻആവശ്യമാ
യിമാറുന്നു.
താൻപറക്കാൻപഠിച്ചഅടിച്ചിറകുകളാണുവെട്ടിയരി
യപ്പെടുന്നതെന്നുഅർത്ഥംധ്വനിക്കുമ്പോൾസ്ത്രീയുടെ
സർഗ്ഗാത്മകതയുടെഅടിവേരുകളാണുമുറിച്ചുമാറ്റ
പ്പെടുന്നതെന്ന്പരോക്ഷമായിവിവക്ഷിക്കാം.
അടിച്ചിറകിന്റെശേഷിലഭിച്ചാലെഈഉദയാകാശ
ത്ത്സ്വച്ഛമായിപറക്കാനാകുയെന്നുംമീര
സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു .

കൈവിരലിലണിഞ്ഞമോതിരംസാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ
അഹന്തയുടെഅടയാളമായും
..അധികാരഖഡ്ഗത്താൽകൃഷ്ണഗീതംമീട്ടിയതംബുരു

വിന്റെതന്ത്രികൾഭേദിച്ചതുംപറഞ്ഞ്മീരവിലപിക്കു
മ്പോൾജീവിതദുഃഖത്താൽവിലപിക്കുന്നസ്ത്രീയുടെ
ദൈന്യംവരികളിലൊഴുകുന്നു.
ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവർത്തമാനകാലപെണ്മയുടെവി
വിധഭാവഹാവാദികളുംഅടിമത്വത്തിൽനിന്നുംകൊ
തിക്കുന്നഅദമ്യമായസ്വാതന്ത്ര്യവാഞ്ചയുമാണുമീരപാ
ടുന്നുഎന്നകവിതയിലെമൂർത്തഭാവം.
മീരയിലൂടെകവിക്കുസമൂഹത്തിനോട്പറയാനുള്ള
ത്വ്യക്തമാക്കുന്നു. സാഹിത്യംസമൂഹനന്മക്കാണു.
അത്വ്യക്തിപരമൊസാമൂഹ്യപരമൊആവട്ടെ
...നിലവിലുള്ളമൂല്യച്യുതികളെആഞ്ഞുകൊത്താനു
ള്ളതക്ഷകവീര്യമുള്ളതാകണംഎന്നുകവിതയിലൂടെ
വ്യംഗ്യമാകുമ്പോൾധർമ്മസംസ്ഥാപനാർത്ഥംയാദവ
നായിജനിച്ച
,അനന്തനീലിമയെപോലെയുള്ളകടൽവർണ്ണനാണു
(കൃഷ്ണനാണു
)ഇവിടെമീരയുടെവിമോചകനായിഎത്തുന്നതു.
എല്ലാസ്ത്രീകളുടെയുംപ്രതീകമായിബന്ധനങ്ങൾവലി
ച്ചെറിയുന്നമുക്തസ്ത്രീയായിമീരയുംഎത്തുമ്പോൾവീ
ണ്ടുംകവിവിഭാവനചെയ്യുന്നത്
നുരഞ്ഞുപൊന്തുന്നനഷ്ടബാല്യകാലത്ത്കേട്ടമുത്തശ്ശി
ക്കഥകളേയുംമലയുംകിളിയുംകടലുമുള്ളഭൂമിയേയും
പച്ചപ്പുനിറഞ്ഞഗ്രാമഭൂമിയേയും
,മലകടലാക്കുന്നനീലക്കുറിഞ്ഞികൾപൂക്കുന്നിടവും
വീണ്ടുംപുല്കുവാനുള്ളമോഹമാണു.
അപ്പോഴുംസ്വപ്നംകാണുന്നുപൊടിയിലുംവിയർപ്പി
ലുംമുങ്ങിയഒരിടയന്റെകയ്യിലെവേണുവുംഅതിൽ
നിന്നുയരുന്നവർണ്ണമയിൽപ്പീലിനിറമുള്ളസ്വാതന്ത്ര്യ
ഗാനവും.അവിടെമുഖപടംമാറ്റിമീരഇറങ്ങുന്നത്പുറ
ത്തെചുട്ടുപഴുക്കുന്നവെയിലിനൊപ്പംനില്ക്കുന്നതെരു

വിലേക്കാണുംഎന്നുപറയുമ്പോൾ
,പാർശ്വവല്ക്കരിക്കപ്പെടുന്നവരുടെസ്വാതന്ത്ര്യത്തി
നുംസമത്വത്തിനുംവേണ്ടിആത്മാർത്ഥമായിആഗ്രഹി
ക്കുകയുംഅക്ഷരങ്ങളിലൂടെപൊരുതുകയുംചെയ്യുന്ന
ഒരുകവിമനസ്സും,
വർത്തമാനകാലപെണ്മയുടെസാമൂഹ്യരാഷ്ട്രീയസമ
സ്യകളും ,തിരനീക്കിപുറത്തുവരുന്നു

9-പ്രകൃതിസംഗീതമാകുന്നതോറ്റകുട്ടി....

കമ്പോളവൽകൃതകാലഘട്ടത്തിൽബഹുനിലകെട്ടിടസ
മുച്ചയങ്ങളിൽപാർക്കുന്നആധുനികമനുഷ്യന്റെചിന്ത
യിൽനിന്നുംതീർത്തുംവിട്ടുപോയമരതകപച്ചതുരു
ത്തുകളെഅതിന്റെസർവ്വസൌന്ദര്യഭാവത്തിലൂടെ
യുംവാർത്തെടുക്കുന്നകവിതയാണുകവിറഫീക്ക്അ
ഹമ്മദിന്റെ“തോറ്റകുട്ടി”എന്നകവിത.
കവിതപുതിയസങ്കേതങ്ങളെതേടുകയുംകാവ്യഭൂപട
ങ്ങളിൽവികൃതവരകൾചാലിക്കുകയുംചെയ്യുന്നഈ
കാലത്ത്തോറ്റകുട്ടിഭൌതികജീവിതത്തിൽതോറ്റെ
ന്ന്നിനക്കുമ്പോഴുംഅവൻഎത്തിനില്ക്കുന്നത്വിജയ
ത്തിന്റെമരതകക്കുന്നിലാണെന്ന്കവിസാക്ഷ്യപ്പെടു
ത്തുന്നു.
മാനവികതയുടെപച്ചതുരുത്തുകൾനഷ്ടപ്പെടുമ്പോഴും
ഉള്ളിലുള്ളസർഗ്ഗാത്മകതയിലൂടെകവിവരച്ചിടുന്നപ്ര
കൃതിയുടെജീവതാളത്തിന്റെഹൃദയരേഖയാണുഈ
കവിതഎന്നെനിക്കുതോന്നുന്നു.
മുഖ്യധാരകളിൽകാണുന്നകവിതകളധികവുംമനസ്സി

ലാവാറില്ല.
മനസ്സിലാവാത്തഭാഷയിൽദുർഗ്രഹതയുംവളച്ചുകെട്ട
ലുകളുംചേർന്നാൽഉദാത്തകാവ്യശില്പ്പങ്ങളായിയെ
ന്നഅബദ്ധധാരണകൾക്ക്കൂട്ടുനില്ക്കാനുംകഴിയാറി
ല്ല.
അതുകൊണ്ടുതന്നെബഹുസ്വരതയുടെകാവ്യമുഖങ്ങ
ളിൽനിന്നുംഈകവിതഅതിന്റെതനതായഇടംനേടിയി
രിക്കുന്നു.

ജീവിതത്തിന്റെജ്യാമിതീയകള്ളികളിൽനിന്നുംഒഴി
ഞ്ഞുപോകുന്നകുട്ടിപ്രകൃതിയിലേക്കിറങ്ങുകയാണു.
അവന്റെകയ്യിലെപുസ്തകംതോട്ടുവെള്ളത്തിലേക്കെ
റിഞ്ഞ്, കാറ്റിലേക്ക്കയ്യിലെകുടയുംകൊടുത്ത്
,തുണ്ടുപെൻസിൽവഴിയിലെറിഞ്ഞ്കണ്ടകാട്ടുവഴിയി
ലൂടെനടക്കുന്നു.
നടക്കുമ്പോൾപിറകിൽവന്ന്ആരൊക്കെയോവിളിക്കു
ന്നതുപോലെതോന്നുന്നു.
അത്മനുഷ്യരാരുമല്ലതിത്തിരിപ്പക്ഷികളൊകൊച്ചുത്തു
മ്പിയോമൈനയോഒക്കെയാവാംഎന്നാണുകവിപറയു
ന്നത്.അഥവാഅവയുടെമൂളലാവാം.പ്രകൃതിയിൽനി
ന്നുംഅന്യമാകുന്നമനുഷ്യനിന്ന്തിത്തിരിപ്പക്ഷികളും
മൈനയുമൊക്കെഅപരിചിതരാകാം.
പോയകാലചിത്രത്തിന്റെഗൃഹാതുരത്വംകൂടിഈവ
രികളിലൂടെഒഴുകിവരുന്നതുശ്രദ്ധേയം.
കാട്ടുവള്ളിഊഞ്ഞാലാക്കിആടിക്കുതിച്ചവൻപോകു
ന്നത്കാടിന്റെനിബിഢഭംഗികളിലേക്കാണു.
ബഷീറിന്റെകഥയായഭൂമിയിലെഅവകാശികളെപ്പോ
ലെസർവ്വജീവജാലങ്ങൾക്കുംജീവിക്കാനവകാശമുള്ള
മണ്ണിന്റെവന്യഗർഭങ്ങളിലേക്ക്.
മനുഷ്യരേക്കാൾസ്നേഹമുള്ളമറ്റുജീവജാലങ്ങൾക്കിട

യിലേക്ക്.അവിടെയൊക്കെശ്വസിക്കുന്നതവിഷവായുവ
ല്ലപൂത്തമുല്ലപ്പൂക്കളുടെവശ്യസൌരഭമാണു.
ആസുഗന്ധത്തിൽനീന്തുന്നകാറ്റ്ഒരുസംഗീതമായവനു
തോന്നുന്നു.
പൂക്കളൊക്കെയുംവാക്കുകൾപായുന്നകാട്ടരുവിയു
ടെമധുരഗാനങ്ങളായും.
അതിഭാവുകത്വങ്ങളൊട്ടുമേശാത്തനൈസർഗ്ഗികമായ
ഭാവന.രാത്രിയിൽനക്ഷത്രങ്ങൾനിറഞ്ഞആകാശമാക
ട്ടെനീർത്തിവെച്ചൊരുപുസ്തകമായാണുകുട്ടിക്കനുഭ
വപ്പെടുന്നത്.
കവിമനസ്സിലുള്ളകുട്ടിതന്നെയാണുഈകഥാപാത്രം.

ഇന്നിന്റെചുടുചോരചിന്നുന്നസ്വാർത്ഥതയുടെലോകം
തന്നെയാണുകുട്ടിയിലൂടെകവിയെങ്ങിനെചിന്തിപ്പി
ക്കുന്നതും.
അവസാനംതോറ്റിറങ്ങിവന്നകുട്ടിയെതോളത്തുവെ
ച്ച്മരതകക്കുന്ന്പറയുന്നു
..നീയൊരിക്കലുംതോല്ക്കുകില്ലനിന്നെഇവിടെയൊരു
അമ്പിളിത്തെല്ല്കാത്തിരിക്കുന്നുഎന്നുപറയുന്നിട
ത്ത്കവിതയുടെവാതിലടയുന്നു.
ഈഅമ്പിളിത്തെല്ല്പ്രത്യാശയുടെപ്രകൃതിയുടെസംഗീ
തംതന്നെയാണു.
നമുക്കുചുറ്റുംപ്രകൃതിഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നവിഭവ
ങ്ങൾവിലമതിക്കാനാവാത്തതാണു.
അതറിയാൻആധുനികമനുഷ്യനൊട്ടുംനേരവുംഇല്ല.
കേവലംവാർത്തകളൊപ്രസ്താവനകളൊമുദ്രാവാക്യ
ങ്ങളൊകവിതയാകുന്നവർത്തമാനത്തിന്റെഇടനാഴി
യിൽനിന്നുംതീർത്തുംവ്യത്യസ്തമായികവിതയുടെജീ
വനരാഗങ്ങൾപൂർണ്ണമായുംആവാഹിക്കുവാൻഈക
വിതക്ക്കഴിയുന്നു.

കവിതാവഴികളുടെമൌലികതയുംജൈവികതയുംന
ഷ്ടപ്പെടുന്നലോകത്തേക്കുമരതകസൌന്ദര്യത്തിന്റെള
ൾക്കാഴ്ച്ചയാണുഈകവിതവായനക്കാർക്ക്നല്കുന്ന
ത്.

10-പ്രണയവള്ളികൾഊഞ്ഞാലാടുന്നഗാനങ്ങൾ

കാളിദാസന്റെശാകുന്തളത്തിൽശകുന്തളയോടൊപ്പം
പ്രണയപ്രതീകമായവനജ്യോൽസ്നയെന്നമുല്ലവള്ളി
യുംഉണ്ട്ഒപ്പംആവള്ളിക്കുപടർന്നുകയറാൻതേൻമാ
വിനേയുംകവിഒരുക്കിവെച്ചിരുന്നു.
.പ്രകൃതിയുംമനുഷ്യനുംഉള്ളിടത്തെല്ലാംപ്രണയവുംഉ
ണ്ട്.
പ്രണയവള്ളികളിലൂഞ്ഞാലാടിഈപ്രപഞ്ചത്തെനില
നിർത്തുന്നശക്തിഅത്അനാദിയാണ്
.മലയാളസാഹിത്യത്തിൽപ്രണയത്തിന്റെയെത്രയോ
ഹംസപഥങ്ങളുടെകേസരങ്ങൾവിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് .
ഈസകലചരാചരങ്ങളുംപ്രണയതാളത്തിന്റെതന്ത്രി
കളിൽചലിക്കുന്നു.
.കേവലംപുരുഷനുംസ്ത്രീയുംതമ്മിലുള്ളബന്ധംഎന്ന
തുമാത്രമല്ലപ്രണയം.സംഗീതത്തിലെപ്രണയഭാവങ്ങ
ളെക്കുറിച്ചാണ്ഇവിടെയെനിക്കുകുറിക്കാനുള്ളത്.
മനസ്സിൽഇടംനേടിയചിലപാട്ടുകൾ.
പാട്ടുകാർ,അവഉന്നുംജീവനൌഷധംപോലെജീവിത
ത്തെഊഷ്മളമാക്കുന്നു .

60 കാലഘട്ടംമുതൽ 90
വരേയുള്ളനമ്മുടെഗാനങ്ങളെല്ലാംപ്രണയത്തിന്റെതീ

വ്രാനുരാഗവുംസ്നേഹവുംവിശ്വാസവുംഅർപ്പണഭാ
വവുംദ്യോതിപ്പിക്കുന്നശീലുകളാണ്.
ആപാട്ടുകൾഇന്നുംജീവിക്കുന്നത് അതിലെസത്യസന്ധ
തകൊണ്ടാണ്.
ആകാലവുംജീവിതപശ്ച്ചാത്തലങ്ങളുംസ്നേഹവും
വിശ്വാസവുംപരിഗണനയുംഎല്ലാംആഗാനങ്ങളിൽലീ
നമായിരിക്കുന്നു,
.കാലത്തിന്റെഓളങ്ങളിൽമറഞ്ഞുപോയെങ്കിലുംഅ
ത്തരംപാട്ടുകൾകേൾക്കുമ്പോൾഒന്നുചെവിയോർക്കാ
തിരിക്കാനാവില്ല. തപിച്ചുനിറയുകയും ,മറിയുകയും
,കലങ്ങുകയുംചെയ്യുന്നതാണ്ഏതനുരാഗവും.
പക്ഷെകുമാരനാശാൻപറഞ്ഞതുപോലെഭാവത്തി
ന്റെപരകോടിയിൽഅഭാവവുംസൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു.
അരികിലേക്കെത്തുന്നെന്നുതോന്നുമ്പോഴേക്കുംഓടിമ
റിയുന്നതുപോലെ.
ജീവിതമാകുന്നമഹായാത്രയിൽതടഞ്ഞുപോകലും,
വീണുപോകലുംപ്രാപ്യതയിലെത്തലുമെല്ലാമുണ്ട്.
അതൊക്കെഅത്തരംഗാനങ്ങളിലുംകവിതകളിലുംദൃ
ശ്യമാണു.
പ്രണയത്തെക്കുറിച്ച്ഇന്നുംഎഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കു
ന്നെങ്കിലുംപഴയപാട്ടുകളുടെമനോഹാരിതയുംവശ്യ
തയുംദുർല്ലഭമാണു.
നെഞ്ചുകീറിക്കാട്ടുന്നനേരിൽഇന്ന്പ്രണയത്തിന്റെജ
ലാംശംവറ്റിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.പകരംപ്രയോജനവാ
ദങ്ങൾവഴിതടഞ്ഞെത്തിയിരിക്കുന്നു..
ആത്മ്മാർത്ഥതഎന്നൊന്ന്ഇല്ലേയില്ല.
മറഞ്ഞതിനെചൊല്ലിയുള്ളവേദനകൾക്ക്ശരിയായരൂ
പംനല്കാനാവാത്തആധിപുതിയകാലത്തുണ്ട്.

ചിങ്ങവെയിലിലിലുംആതിരനിലാവിലുംപാവുമുണ്ടുടു
ത്ത്നീൾക്കണ്ണുകളെഴുതിനിന്നകന്യകയെകാത്തുനി
ല്ക്കുന്നകാമുകനെഇന്നത്തെതലമുറപരിഹാസത്തോ
ടെകാണൂ..അവർപ്രായോഗികതക്കാണുമുൻതൂക്കംന
ല്കുക.
ജീവിതത്തിന്റെനേട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടിമാത്രംപ്രണയി
ക്കുന്നു.
ചങ്ങമ്പുഴഒരുകാലഘട്ടത്തെപ്രണയകവിതകളിലൂടെ
പൊന്നുരുക്കിയപ്പോൾപിന്നീട്മൂന്നുപതിറ്റാണ്ടുകളില
ധികംപിഭാസക്കരൻഎന്നകവിതന്റെതൂലികയിലൂടെ
ചലച്ചിത്രലോകത്തെപ്രണയഗാനങ്ങളെഴുതിഅനശ്വര
മാക്കി. പിന്നീടുന്നബാബുരാജ്, ദേവരാജൻ,
ഓഎൻവിവയലാർതുടങ്ങിനിരവധികവികളുംഎഴു
ത്തുകാരുംഗാനരംഗത്തെധന്യമാക്കി. കവിതകളിൽ
പി
.യുംവൈലോപ്പിള്ളിയുംമാധവിക്കുട്ടിയുംപ്രണയത്തി
ന്റെമയിൽപ്പീലിവർണ്ണങ്ങൾതീർത്തു.

ഇവിടെപരാമർശിക്കാൻപോകുന്നത്ഗാനരംഗത്തെധ
ന്യമാക്കിയഈഗിരിശൃംഗങ്ങളെക്കുറിച്ചല്ല
.പകരംലളിതസംഗീതത്തിലൂടെജനമനസ്സുകളിലേക്കിറ
ങ്ങിച്ചെന്ന്അകാലത്തിൽപൊലിഞ്ഞുപോയഗായകൻ
ശ്രീതൃക്കൊടിത്താനംസച്ചിദാനന്ദനെക്കുറിച്ചാണ്.
മറ്റേത്ഗാനശാഖക്കൊപ്പംകിടനിന്നിരുന്നതാണുലളിത
സംഗീതവും.
ഇന്നുലളിതസംഗീതംതന്നെഅന്യമായിരിക്കുന്നു.
പണ്ട്റേഡിയോനിലയത്തിൽരാവിലെലളിതസംഗീത
പാഠംതന്നെയുണ്ടായിരുന്നു.

പുലർവെയിലൊളിവീശുമ്പോൾജീവിതവുംപ്രണയ
വുമൊക്കെലളിതസംഗീതത്തിലൂടെയുംഒഴുകിയെത്തി
യിരുന്നു.
അങ്ങിനെമനസ്സിൽതങ്ങിനില്ക്കുന്നചിലഗാനങ്ങളി
ലൊന്നാണുപറന്നുപറന്നുപറന്നുചെല്ലാൻപറ്റാത്തകാ
ടുകളിൽ
...കൂടൊന്നുകൂട്ടിഞാനൊരുപൂമരക്കൊമ്പിൽ...പൂമര
ക്കൊമ്പിൽ .എന്നപാട്ട് ....
തൃക്കൊടിത്താനംസച്ചിദാനന്ദന്റെശബ്ദത്തിൽആഗാ
നംകേൾക്കുമ്പോൾആവരികൾക്ക്ഇന്നുംജീവൻതുടി
ക്കുന്നു..ശബ്ദസൌഷ്ഠവംതന്നെയാണുആമസ്മരികത
ക്കുനിദാനം. അദ്ദേഹംപാടിയഎത്രയോപാട്ടുകളുണ്ട്
..ശാസ്ത്രീയതയുംലാളിത്യവുംനാട്ടുമൊഴിയുംഭക്തി
യുംപ്രണയവുംനിരാശയുംവിരഹവുംഎല്ലാംഒത്തി
ണങ്ങിയശബ്ദത്തിന്നുടമയായിരുന്നുസച്ചിദാനന്ദൻ.
കാലമെത്തുന്നതിനുമുമ്പെഅദ്ദേഹംപാടിയപോലെപ
റന്നുചെല്ലാൻപറ്റാത്തകാട്ടിലെപൂമരക്കൊമ്പിലുള്ളകൂ
ട്ടിലേക്ക്പറന്നുപോയപൂങ്കുയിൽ
.വിശ്വാസങ്ങൾപൊലിഞ്ഞുപോയവർത്തമനകാലജീ
വിതമുറ്റത്തുനിന്നുംമറവിയിലാണ്ടുപോയആഗാനങ്ങ
ളൊക്കെകേൾക്കുമ്പോൾവീണ്ടുംവരണ്ടമനസ്സുകൾഉർ
വരമായിത്തീരാനുള്ളശക്തിലേപനങ്ങൾആഗാനനിർ
ഝരികളിലുണ്ടെന്ന്തിരിച്ചറിയാം.
ഈഗാനകർത്താവ്ആരെന്നറിയില്ല.
പക്ഷെആവരികളിലെകാവ്യഭംഗിഅരഞ്ഞാണംചുറ്റി
ഒഴുകുന്നപുഴപോലെമനോഹരമാണ്
..കിലുകിലുങ്ങനെരാക്കിളികൾവളകിലുക്കിയകാലം
കൊലുകൊലുന്നനെകാട്ടുപൂക്കൾ
.....എത്തിപ്പിടിക്കാനാവാത്തഒരുകാലത്തിന്റെസ്വ
പ്നമിരുന്നിങ്ങുന്നുണ്ട്ഈവരികളിൽ. .

ജാലകങ്ങൾനീതുറന്നുഞാനതിന്റെകീഴിൽനിന്നുപാട്ടു
പാടിനീയെനിക്കൊരുകൂട്ടുകാരിയായി...മാലകോർ
ത്തുഞാൻനിനക്കൊരുമന്ത്രകോടിവാങ്ങിവെച്ചു,
പന്തലിട്ട്കാത്തിരുന്നുഒരിക്കലുംസാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെ
ടാനവാത്ത
,പ്രണയത്തിന്റെനിത്യരാഗവേദനയുടെവാങ്മയചി
ത്രംധ്വനിക്കുന്നഈവരികളെകേൾക്കുന്നമനസ്സുകളും
വിരഹാതുരമാവാതിരിക്കില്ല.
എത്രയൊക്കെകാത്തിരുന്നിട്ടുംകാണേണ്ടയാളെകാണാ
ൻകഴിയാത്തഅഥവാപൊൻകിനാക്കൾപൂത്തകാലം
സഫലമാകാത്തഒരുസ്വപ്നംമാത്രമായവശേഷിക്കുന്ന
ഭാവത്തിൽസച്ചിദാനന്ദൻപാടുമ്പോൾകണ്ണുനിറയാതി
രിക്കില്ല.
രചനയോടുംകാലത്തോടുംനീതിപുലർത്തുന്നആലാപ
നസൌന്ദര്യംഅവസാനംഒരുനിശ്ശബ്ദനിലവിളിയായിമ
നസ്സിൽതങ്ങിനില്ക്കുന്നു.

ഇപ്പോഴുംഇടവേളകളിൽഅദ്ദേഹത്തിന്റെപാട്ടുകൾ
എന്നെആകർഷിക്കാറുണ്ട്
.മനസ്സിന്റെതീരത്ത്ഒരുഓടക്കുഴലിന്റെവ്യഥിതലയ
നതരംഗങ്ങൾപോലെആനാദമിപ്പോഴുംഅറിയാനോ
വായികടലിലെതിരമാലകളെന്നപോലെചുറ്റുംനൃത്തം
വെക്കാറുണ്ട്. ഓർമ്മയിലെഗായകന് ആദരപ്രണാമം